

புதிய கலாச்சாரம்

பொது சிவில் சட்டம்

மாயைய்யும்

உண்மைய்யும்

நாட்டாமை, எசுமான், சின்ன கவுண்டர், பெரிய கவுண்டர், பதினெட்டுபட்டி, பரிவட்டம், ஊர் மரியாதை, முறைமான், முறைப் பெண் என்று பலவிதமான போதை மருந்துகளும் வாசனைத் திரவியங்களும் கலந்த ஃபார்முலாக்களின் துணைகொண்டு, சாதி, உட்சாதி, கிளைச் சாதிப் பெருமைகளில் அழுக்கித் தமிழ் மக்களை இரண்டு நூற்றாண்டுகள் பின்னோக்கி இழுக்கிறது திரையுலகம்.

சின்னத் திரையோ, 21-ம் நூற்றாண்டின் 'உலகத் தமிழணை' உருவாக்கும் பணியில் ஒசையின்றிச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்தியிலிருந்து தமிழுக்கு மொழி மாற்றம் செய்து ஒளிபரப்பப்படும் தூர்தர்சனின் குடும்பச் சித்திரங்களில், தமிழ் கொலை செய்யப்படுவது குறித்து கண்டனமும், தலைகீழான வாக்கிய அமைப்புகள் குறித்த நகைச்சுவைத் துணுக்குகளும் நிறைய வெளியாகிவிட்டன. ஆனால் தலைகீழாக்கப்படுபவை வாக்கியங்கள் மட்டும் தானா என்பதே நம்முன் உள்ள கேள்வி.

கள்ள உறவு, காமவெறி, போதை, பாலியல் வன்முறை போன்ற பிரச்சினைகள்தான் தனியார் தொலைக்காட்சிகளும் தூர்தர்சனும் ஒளிபரப்பும் படங்களில் சித்தரிக்கப்படும் குடும்பப் பிரச்சினைகள்.

துன்பத்தின் சுவடையறியாத உல்லாசமான களியாட்ட விடுதிகளாகக் குடும்பங்கள் சித்தரிக்கப்படுகின்றன; அல்லது விரக்தியும் மனப்பழுக்கமும் நிறைந்த மூச்சை முட்ட வைக்கும் சிறைகளாகக் காட்டப்படுகின்றன.

மெழுகுவார்த்திகளாகவே சித்தரிக்கப்பட்டு வந்த நடுத்தரவர்க்கப் பெண்கள் இன்று பேராசை கொண்ட வர்களாக, திட்டம் போட்டுத் தன் நோக்கத்தை ஈடேற்றிக் கொள்ளும் காரியக்காரிகளாக, பாலியல் வெறி கொண்டவர்களாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றனர்.

தனது கணவனின் நண்பனைப் படுக்கையறைக்கு அழைக்கிறாள் ஒரு பெண்; அவன் மறுக்கிறான்; உடனே "அய்யோ.. என்னைக் கெடுக்க முயற்சிக்கிறான்" என்று கூச்சல் போட்டு அவனைப் புற வாய்க்கிறாள்.

இன்னொரு தொடரில், குடிசைக்கணவனையும் கைக்குழந்தையையும் தலை முழுகி விட்டு ஒரு தொழிலதிபருக்கு வைப்பாட்டியாகி மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறாள் ஒரு இளம் மனைவி.

இவை எதார்த்தத்தைப் பிரதிபலிக்கும் கதைகளா? நடுத்தரவர்க்கக் குடும்பங்களின் 'புதுமைப் பெண்' இவ்வாறு தான் இருக்கிறாளா அல்லது இருக்க விரும்புகிறாளா?

இக்கேள்விகளுக்கு விடைகாண சமூகவியல் ஆய்வுவெதுவும் தேவை

யில்லை. இந்தகைய தொலைக்காட்சித் தொடர்களுக்குத் திரைக்கதை அமைத்துக் கொடுக்கும் கதாசிரியர்கள் சிலரின் கூற்றைப் பரிசீலித்தாலே போதும்.

கதாசிரியர்களுடனான கலந்துரையாடல் ஒன்றை நடத்திய ஒரு தனியார் தொலைக்காட்சி நிறுவனம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறியதாம்;

"கதாபாத்திரங்களாக முதியவர்கள் வருவது போல கதை எழுதாதீர்கள். இதனால் தயாரிப்புச் செலவுதான் கூடுகிறது. ரசிகர்கள் யாரும் முதியவர்களைப் பார்க்க விரும்புவதில்லை"

வயது முதிர்ந்த பெற்றோர்கள் நடுத்தர வர்க்கக் குடும்பங்களிலிருந்து விரட்டப்பட இருப்பதன் முன்னோட்டமாக அவர்கள் தொலைக்காட்சிக் குடும்பங்களிலிருந்து துரத்தப்படுகிறார்கள். புதிய பொருளாதாரக் கொள்கைக்கும், அது பரப்பவிரும்பும் நுகர் பொருள் பண்பாட்டிற்கும், அந்தப் பண்பாடு செழித்து வளர்

கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு இடையில் குறுக்கிட்டு அமைதிப்படுத்தும் 'பெற்றோர்கள்' என்ற பாத்திரம் அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டது." முறையான திருமணத்தின் மூலம் உருவான குடும்பம் மகிழ்ச்சியற்ற நரகமாகவும், 'சின்ன வீடு' என்பது மிகுந்த உற்சாகமும் ஆரோக்கியமும் மிக்கதாகவும் காட்டப்படும் பல தொடர்கள் வெளிவந்து விட்டன.

ஸீ(ZEE) டி.வி.யில் 'அந்தால்' என்ற தொடருக்குத் திரைக்கதை எழுதிய அமிரி என்ற கதாசிரியர் கூறினார், "மனைவி புத்தகம் ஒன்றைப் படித்துக் கொண்டிருப்பதாக ஒரு காட்சியின் துவக்கத்தை அமைத்திருந்தேன். 'அறிவு ஜீவி கள்தான் புத்தகம் படிப்பார்கள்; பத்திரிகை படிப்பது போல காட்சியை மாற்றங்கள்' என்று கூறிவிட்டார்கள். 'பெண்கள் புத்தகம் படிக்க முடியாதவர்கள்' என்பது தானே இதன் பொருள்!"

தான் எழுதாத காட்சியொன்று படத்தில் இடம் பெற்றிருப்பதைக் கண்டு குழம்பிப் போனார் இன்னொரு கதாசிரியர் "அந்தக் காட்சியில் இடம் பெற்ற பாத்திரங்கள் ஒருவருக்கொருவர் மாற்றி மாற்றி மதுக் கோப்பைகளைக் கொடுத்து உபசரித்துக் கொண்டிருந்தனர். முதலில் எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. கூர்ந்து கவனித்தேன். ஒரு குறிப்பிட்ட சாராயக் கம்பெனியின் மதுப்புட்டிகள் ரசிகர்களின் கவனத்தை ஈர்ப்பது போல வைக்கப்பட்டிருந்தன. மது விளம்பரத்துக்கு உள்ள தடையை மீறும் தந்திரம் இது என்பது பிறகுதான் புரிந்தது"

பெரிய திரையைக் காட்டிலும் சின்னத் திரையில் அதிக சுதந்திரம் இருப்பதாகவும், ஆக்கப்பூர்வமான கலைப்படைப்புகளை உருவாக்கும் வாய்ப்பு தோன்றியிருப்பதாகவும் சில இயக்குனர்கள் பிதற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அந்தச் சுதந்திரத்தின் நீள அகலத்தை விளம்பரதாரர்கள் கறாராகத் தீர்மானித்து விடுகின்றனர்.

குடும்பத்தின் பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் விவாதத்தின் வாயிலாகவும் கருத்து மோதல்களினூடாகவும் ஏதோ ஒரு வகையாகத் தீர்க்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. அதிகாரமும் செல்வாக்கும் மிக்க தொலைக்காட்சி என்ற புதிய குடும்ப உறுப்பினரின் வருகைக்குப் பின் எல்லாம் மாறி வருகிறது.

கவர்ச்சி மிக்க இந்த சர்வாதிகாரியின் சந்நிதியில் மூன்று தலைமுறைகளும் கைகட்டி வாய் பொத்தி நிற்கின்றன. பண்பாட்டு மாற்றம் ரசாயன மாற்றம் போல கண்ணுக்குத் தெரியாமல் நடந்தேறுகிறது. உருவாக்கப்பட்டு வரும் இந்த உலகப்பண்பாடு எந்தவொரு இனத்திற்கும் விசுவாசமானதல்ல; அது சந்தைக்கு மட்டுமே விசுவாசமானது.

வதற்குத் தேவையான சிறிய மகிழ்ச்சியான குடும்பம் எனும் பொருளாதார அலகிற்கும் முதியவர்கள் ஒரு இடையூறு, தடையற்ற வாணிபத்தைத் தாமதப்படுத்தும் அதிகார வர்க்க சிவப்பு நாடா வைப்போல, குடும்பத்தில் மேலைநாகரிகப் பரவலைத் தாமதப்படுத்தும் பழமைவாதத் தடைக்கற்கள்தான் முதியவர்கள்.

இத்தகைய அநாவசியமான தொந்தரவுகளை குடும்பங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென தொலைக்காட்சி நிறுவனங்களும், விளம்பரதாரர்களும் விரும்புவதில் வியப்பில்லை. மேலும், அமெரிக்கக் குடும்பங்களில் பெற்றோருக்கு இடமில்லையெனும் போது இந்தியப் பெற்றோர்களுக்கு மட்டும் விசேட சலுகை வழங்க முடியுமா? (சர்வதேசச் சந்தை விதிதான் அதை அனுமதிக்குமா?)

எழுதப்படாத இந்த விதி அநேகமாக அமலுக்கு வந்துவிட்டது என்கிறார் ஒரு கதாசிரியர்: "நாயும் பூனையும் போல கணவனும் மனைவியும் மோதிக்

பாடநூலில் ஜெயலலிதா வாலாற்றைத் திரிப்பதே வரலாறானது

தமிழ் நாட்டு முதல் மந்திரியாக உள்ள பார்ப்பன - பாசிச ஜெயலலிதா "எழுதிய" கட்டுரைகளும், அவரது "வாழ்க்கை வரலாறு - சாதனைகளும்" பள்ளிப்பாடநூல்களில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது பல கல்வியாளர்களிடையேயும், அரசியல் விமர்சகர்களிடையேயும், பத்திரிக்கையாளர்களிடையேயும் "சலசலப்பை" ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தில்லையாயடி வள்ளியம்மை, டாக்டர் முத்துலட்சுமி ரெட்டி, நாகம்மையார், கண்ணம்மையார், ஆகியோரோடு தமிழகப் புதுமைப் பெண்டிர் வரிசையில் வைத்து பேற்றத்தக்கவர் ஜெயலலிதா என்று அப்பாட நூலில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர ஆறாம் வகுப்பு ஆங்கிலப் பாட நூலில் அம்பேத்கார், நேரு ஆகியோருக்கு இணையாக வைத்து ஒரு பகுதியும் உள்ளது.

இதைக் கண்டிப்பவர்கள், காந்தி, நேரு, ராஜாஜி, அம்பேத்கார், பெரியார், காமராஜர், அண்ணா போன்ற மறைந்த தலைவர்களின் வரிசையில் ஜெயலலிதா வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவசர கோலத்தில் வைப்பது தவறு; பாடப் புத்தகங்களில் தமிழகத்தின் வரலாற்று நாயகர்களையும் கலாச்சார மேதைகளையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களையும் சித்தரிக்கும் கருத்தோவியங்கள் இடம் பெறுவதுதான் முறையானது; சர்ச்சைக்குரிய அரசியல்வாதிகளின் சித்திரத்தைக் குழந்தைகள் மனத்தில் அழுத்தமாகப் பதியும் வகையில் வைப்பது முறையல்ல. இவர்கள் பொது வாழ்வை ஒருவித தொழிலாகவும், வர்த்தகமாகவும் நடத்திக் கொண்டு புகழுக்காக விளம்பரம் செய்பவர்கள் - என்பது இதற்கு எதிராக எதிர்க்கட்சிகளும் பத்திரிக்கைகளும் வைக்கும் விமர்சனம்.

இதுவரையிலான பள்ளி - கல்லூரிப் பாடங்களில் இடம் பெற்ற சமூக, அரசியல், வரலாற்றுக் கண்ணோட்டங்கள் சரியானவைகளாக இருந்ததாகவும், இப்போது ஜெயலலிதாவின் "வாழ்வும், சாதனைகளும்" சேர்க்கப்பட்டதுதான் பொருத்தமற்றது என்பதும் இவர்களின் வாத்தம். இது உண்மையல்ல. ஆளும் வர்க்கங்களும், அவர்களின் அரசும், ஆட்சிக்கு வரும் கூட்டத்தாரும் வரலாற்றைத் திரித்துப் புரட்டி எழுதி வைப்பதே வரலாறாக உள்ளது. நமது நாட்டின் அதிகார பூர்வமான வரலாறு பார்ப்பன சனாதன வருணாசிரம சாதிய தர்மத்துக்காகப் போரிட்ட சத்திரியர்களின் வரலாறாகவே உள்ளது. இராஜ புதன மன்னர்களானாலும், மொகலாயப் பேரரசர்கள் - நவாப்புகளானாலும், அவர்களின் ஆடம்பர, உல்லாச, உப்பரிகை வாழ்க்கையும் சில சில்லரைப் பொறுப்பினிகளும் ஆக்கிரமிப்புப் போர்களும் போற்றப்படுகின்றன; அவர்களது போர்வெறியும், கொடூரமான அடக்குமுறை அட்டுழியங்களும் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன. போர்கள் பல நடத்தி குறையாடிய செல்வங்களையும் விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழிந்த சொத்துக்களையும் அடிமைகளையும் வைத்து தஞ்சையில் பெரிய கோவில் கட்டியதோடு, விலை மாதர்களின் வீதியையும் உருவாக்கிய ராஜராஜசோழனின் அருமை பெருமைகளை போற்றுவதும், பாடமாக வைப்பதும் நடக்கிறது.

ஏகாதிபத்திய, தரகு முதலாளிய, நிலப்பிரபுத்துவ நலன்களுக்காக விடுதலைப் போராட்டத்தில் புகுந்து துரோகமிழைத்த காந்தி, அவரது வாரிசுகள்; சோசலிசப் பித்தலாட்டம் புரிந்து பரம்பரை ஆட்சியை நிறுவிய நேரு; பாசிச, லஞ்ச ஊழல், அதிகாரமுறைகேடுகள், ஆக்கிரமிப்புப் போர்களை நடத்தி நாட்டை மீள முடியாத அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடியில் முழுகடித்த இந்திரா, ராஜீவ்; தரகு முதலாளிகளின் விருந்தினர் மாளிகைகளிலும் நில முதலைகளின் பண்ணை வீடுகளிலும் இருந்து சாதி அரசியல் நடத்திய ராஜாஜி, காமராஜர்; கவர்ச்சிவாத - பிழைப்புவாத அரசியல் நாயகர்களான அண்ணாதுரை, எம்.ஜி.ஆர். ஆகியோர் வாழ்க்கையும் திரித்து "ஆதர்ஷ் புருஷர்"களாக்கப்பட்டுள்ளனர். அவரவர் காலத்து அரசியலை ஆதாரமாக வைத்து ஆராய்ந்தால் வரலாற்றில் சித்தரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கு மாறான, முரணான பல உண்மைகளை தெரிகின்றன. சமீப காலத்தில் அதிகாரபூர்வ அங்கீகாரம் பெற்ற சமூக சீர்திருத்தவாதிகளான அம்பேத்கார், பெரியாரின் வரலாறுகூட அவர்களது சுய முரண்பாடுகள், சமரசங்கள் மூடி மறைக்கப்பட்டு மிகப் பெரும் சமூகப் புரட்சியாளர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்படி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுபவர்கள், தமது கண்ணோட்டத்திற்கேற்ப வரலாற்றைத் திரித்துப் புரட்டுவது ஒன்றும் புதிதல்ல. இதேபோன்று வடக்கு, மேற்கு மாநிலங்களில் ஆட்சியைப் பிடித்த இந்து மதவெறி பாசிஸ்டுகளும் செய்தனர். மேற்கு வங்கத்தில் ஆட்சி நடத்தும் போலி மார்க்சிஸ்ட் ஜோதிபாசுவைத் துதிபாடும் பாடமும் அங்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் நமது கண்முன்னே கொஞ்சமும் நியாயப்படுத்த முடியாத அருவெறுக்கத்தக்க ஆட்சி நடத்துவதால், நிகழ்கால வரலாற்றில் ஜெயலலிதா இடம் பெறக்கூடாது என்கின்றனர்; "செத்தவர்கள் எல்லாம் விமர்சனத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வங்கள்" என்ற எழுதப்படாத அரசியல் விதிப்படி பின்னர் சேர்ப்பதற்கு இவர்களே மறுக்க மாட்டார்கள். ஆனால் இத்தகைய இழிந்த தலைவர்களின் அதிகாரத்தை இந்தச் சமுதாயம் ஏற்றுக் கொண்டிருந்தது என்கிற வரலாற்று உண்மையை அழித்துவிட முடியுமா? முடியாது. கவர்ச்சிவாத - பிழைப்புவாத பொறுக்கி அரசியலின் நாயகி, கிரிமினல்மயமான, ஆபாசமயமான அரசியலின் வீராங்கனை ஜெயலலிதா என்கிற வரலாறு தமிழ் மக்களுக்குக் கட்டாயம் பாடமாக வைக்கப்பட வேண்டும். இதேபோன்ற உண்மை சித்திரங்களுடன் எல்லாத்தலைவர்களின் வரலாறும் திருத்தி எழுதப்பட வேண்டும். இதே குறிப்புகளுடன் நாடு முழுவதும் உள்ள அவர்களது நினைவுச் சின்னங்கள் வரலாற்று அருங்காட்சியகத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும்.

கலை இலக்கியம்
யாவும் மக்களுக்கே

- போர்: 13
- குரல்: 12-2
- மே-ஜூலை '95

உள்நாடு:
தனி இதழ்: ரூ. 4.00
ஆண்டு சந்தா: ரூ. 48.00

வெளிநாடுகள்
(வான் அஞ்சலில்)
ஆண்டு சந்தா: US\$ 9

படைப்புகள் அனுப்பவும்
தகவல்களுக்கும்
இரா.சீனிவாசன்,
3, நான்காவது தெரு,
செகந்தநாதபுரம்,
சேத்துப்பட்டு,
சென்னை-600 031.

பொது சிவில் சட்டம் என்று வழங்கப்படும் 'ஒரு சீரான உரிமையியல் சட்டம்' (Uniform Civil Code) குறித்த விவாதம் மீண்டும் எழுந்துள்ளது.

பதினான்கு வயதில் ஒரு மகனையும், இரண்டு பெண்களையும் உடைய ஜிதேந்திர மாதூர் என்ற நபர் தனது மனைவி மீனாவை மணவிலக்கு செய்யாமலேயே சுனிதா என்ற இன்னொரு பெண்ணை மணந்து கொண்டார்.

இருந்தாலும் இருதர மணக்குற்றத்துக்காக இவர் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. காரணம், இரண்டாவது திருமணம் செய்வதற்கு முன்னால் ஜிதேந்திர மாதூர் அப்துல்லாகானாக மதம் மாறி விட்டார்; தான் மணக்கவிருந்த சுனிதாவை பேசும்பாத்திமாவாக மதம் மாற்றி டெல்லி ஜும்மா மசூதியில் வைத்துத் திருமணம் செய்து கொண்டு விட்டார். இந்த விவகாரம் எதுவுமே முதல் மனைவி மீனாவுக்குத் தெரியாது.

"அன்று காலை இருவருமாக வேலைக்குச் சென்று கொண்டிருந்த போது திடீரென ஒரு காகிதத்தை என் கையில் கொடுத்தார். அது அவருடைய இரண்டாவது திருமணத்தின் (நிக்காஹ்) பதிவுச் சான்றிதழ். அதிர்ச்சியில் எனக்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை" என்றார் மீனா.

தான் முஸ்லீமாக மதம் மாறிவிட்டதால் இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்வது தனது சட்டபூர்வ உரிமை என்பது ஜிதேந்திர மாதூரின் வாதம். இந்த 'நிக்காஹ்' செல்லாது என அறிவிக்கக் கோரி மீனா தொடுத்த வழக்கில் 8 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பு வந்துள்ளது. இரண்டாவது திருமணம் செய்து கொள்ளும் நோக்கத்திற்காகவே இஸ்லாமுக்கு மதம் மாறியுள்ளதால் இந்தத் திருமணம் செல்லாது என்றும், முஸ்லீமாக மதம் மாறியிருந்தாலும் முதல் மனைவியை மணவிலக்கு செய்யாமல் இரண்டாவது திருமணம் செய்யவியலாது என்றும் நீதிபதி குல்தீப் சிங், நீதிபதி சஹாய் ஆகியோர் அடங்கிய 'பெஞ்ச்' தீர்ப்பளித்துள்ளது.

இந்தத் தீர்ப்பைப் பொருத்தவரை, இதை முஸ்லீம் மதத் தலைவர்கள் உள்ளிட்ட அனைவரும் வரவேற்றுள்ளனர். தீர்ப்பின் இணைப்பாக "பொது சிவில் சட்டத்தைக் கொண்டுவர மத்திய அரசு முயல வேண்டும் என்றும், அரசியல் சட்டத்தின் வழிகாட்டுதல் கோட்பாடு தந்துள்ள இந்த வாக்குறுதியை அமல்படுத்த வேண்டும்" என்றும் நீதிபதி குறிப்பிட்டிருப்பது பொது சிவில் சட்டம் குறித்த விவாதத்தை மீண்டும் கிளப்பியிருக்கிறது.

பாபர் மசூதியின் இடிபாடுகளின் மீது சீந்துவாரிற்றி நின்று கொண்டிருக்கும் ராமபிரானால் வருகின்ற பொதுத்

பொது சிவில் சட்டம் மாயையும் உண்மையும்

— சூரியன் —

தேர்தலில் தனக்குப் பயன் ஒன்றும் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட அந்தவாணி, இப்போது பொது சிவில் சட்டம் குறித்து சண்டமாருதம் செய்யத் துவங்கியுள்ளார். தாங்கள் ஆட்சி செய்யும் 3 மாநிலங்களில் மட்டுமாவது இதை அமல்படுத்த முடியுமா என்று சட்ட வல்லுனர்கள் ஆலோசித்து வருவதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் 'ஷா பானு' வழக்கில் வந்த தீர்ப்பிற்கு எதிராக முஸ்லீம் மதவாதிகள் தொடுத்த தாக்குதலுக்கு ராஜீவ் அரசு பணிந்தது. "முஸ்லீம்களை ராஜீவ் அரசு தாஜா செய்கிறது" என்று பாரதீய ஜனதா கும்பல் குற்றம் சாட்டியவுடனே அதைச் சமாளிப்பதற்காக பூட்டிக்கிடந்த பாபர் மசூதியை இந் துக்களின் வழிபாட்டுக்குத் திறந்துவிட்டு ராமஜென்மபூமி விவகாரத்துக்கு உயிரூட்டினார் ராஜீவ். பாபர் மசூதி தரைமட்டமாக்கப்பட்டுவிட்டது.

தற்போது உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பை யொட்டித் தன்னைச் சந்தித்த முஸ்லீம் தலைவர்களிடம் "பொது சிவில் சட்டமே துவும் கொண்டு வரும் உத்தேசம் அரசுக்கு இல்லை" என்று வாக்குறுதியளித்திருக்கிறார் நரசிம்மராவ். சிறுபான்மையினரைத் "தாஜா" செய்யும் இந்த வாக்குறுதியினால் கோபமடையக்கூடிய இந்து

வெறியர்களை சமாதானப்படுத்த ராவ் எதைத் திறந்துவிடுவார் என்று பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும்.

மதத்தின் அடிப்படையிலான வெவ்வேறு தனிநபர் சட்டங்கள் தேசத்தின் ஒற்றுமையைக் குலைத்துவிடும் என்று ஒருமைப்பாட்டின் பெயரால் கேள்வி எழுப்புகிறது பாரதீய ஜனதா. இடையிடையே பெண்ணுரிமை பற்றிப் பேசுவதற்கும் அவர்கள் தயங்குவதில்லை.

முஸ்லீம் மதவாதிகளோ "எமக்கு இறைவன் வகுத்தளித்த சட்டங்களை மாற்றுவதற்கு எந்த மனிதருக்கும் உரிமை இல்லை" என்கின்றனர். பொதுச் சட்டம் என்ற பெயரில் இந்து சட்டத்தை அனைவரின் மீதும் திணிக்கும் சதியே இது என்றும் அவர்கள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

பொது சிவில் சட்டமொன்றைக் கொண்டு வருவதற்குரிய இணக்கமான சூழ்நிலை (குறிப்பாக இந்து - முஸ்லீம் உறவில்) இன்னும் உருவாகவில்லை யென்றும் அத்தகைய சூழ்நிலை உருவாகும் வரை காத்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்றும் சிலர் கூறுகின்றனர்.

ஒரு கையில் மசூதிகளை இடிப்பதற்குக் கடப்பாறையையும், இன்னொரு கையில் "ஒரே நாடு - ஒரே மக்கள் - ஒரே சட்டம்" என்ற சாட்டைக் குச்சியையும் வைத்திருக்கும் பாரதீய ஜனதா அவ்வப்போது அதைச் சொடுக்குகிறது.

"பாபர் மசூதியின் இடிபாடுகளின் மீது நின்று கொண்டிருக்கும் ராமபிரானால் வருகின்ற பொதுத்தேர்தலில் பயன் ஒன்றும் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்ட அதவாணி, இப்போது பொது சிவில் சட்டம் குறித்து சண்டமாருதம் செய்யத் துவங்கியுள்ளார்".

உடனே கிளம்புகின்ற முஸ்லீம் தலைவர்களின் எதிர்ப்புக் குரலைக் காட்டி மதசார்பற்ற சிவில் சட்டத்தின் எதிரிகள் முஸ்லீம்கள் மட்டும்தான் என்று நிறுவுகிறது. பாரதீய ஜனதா மட்டுமல்ல, மீனாவின் வழக்கில் தீர்ப்பு

கூறிய நீதிபதி குல்தீப் சிங்கும் இதையே தான் கூறுகிறார்.

“இந்தியாவாவுக்குள்ளே இரண்டு தேசங்கள் அல்லது மூன்று தேசங்களாக வாழ்வது குறித்த கோட்பாடுகளையெல்லாம் இந்தியத் தலைவர்கள் ஏற்கவில்லை என்பதும், இந்தியத் குடியரசு என்பது ஒரே தேசம்தான் - இந்தியத் தேசம்தான் - என்பதும், அதில் எந்த சமூகத்தினரும் மதத்தின் அடிப்படையில் தனித்தன்மையெதையும் கோர முடியாது என்பதும், பிரிவினைக்குப் பிறகு இந்தியாவிலேயே தங்கிவிடுவது என்று முடிவு செய்தவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும்... இந்துக்களும், சீக்கியர்களும், பவத்தர்களும், ஜைனர்களும் இந்திய ஒருமைப்பாட்டைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தங்களுக்கே உண்டாகவேண்டிய தியாகம் செய்திருக்கிறார்கள். சில சமூகத்தினர்தான் அவ்வாறு விட்டுக் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள்.”

மத உரிமை, பெண்ணுரிமை, சொத்துரிமை, குடும்பம் ஆகியவை தொடர்பான பிரச்சினை இந்திய ஒருமைப்பாடு குறித்த பிரச்சினையாக மாறிவிட்டது. பொது சிவில் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்வதன் வாயிலாக சிறுபான்மை மதத்தினர் (முஸ்லீம்களும் கிறித்தவர்களும்) தங்கள் நாட்டுப் பற்றை நிரூபிக்க வேண்டுமென்ற பாரதீய ஜனதாவின் விஷமப் பிரசாரம் உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்பினால் புனிதப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது.

இத்தனை விவாதங்களுக்கு உட்படுத்தப்படும் பொது சிவில் சட்டம் என்பதுதான் என்ன?

- எந்தவொரு ஆணை பெண்ணோ, அவர்கள் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பினும் மதம் மாறாமலேயே திருமணம் செய்து கொள்ளும் உரிமை.
- ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற திருமணக் கொள்கை இவற்றுக்கெதிராக மதங்கள் வழங்கும் சலுகைகளை நிராகரித்தல்.
- ஆண், பெண் இருவரின் ஒப்புதலும் இருப்பின் நீதிமன்றத்தில் மனைவிலக்கு பெறும் உரிமை.
- கணவனால் மனைவிலக்கு செய்யப்பட மனைவியும், குழந்தைகளும் அவனிடமிருந்து ஜீவனாம்சம் பெறும் உரிமை.
- பருவம் வராத சிறுவர் / சிறுமிகளுக்கு பெற்றோர்களே காப்பாளர்கள் என்ற மதச் சட்டங்களுக்கு மாறாக, அச்சிறுவர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்ட வேறு யாரையேனும் கூட நியமிப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம்.
- சொத்து மற்றும் பாரம்பரியச் சொத்துகளில் ஆண் பெண் இருபாலருக்கும் சம உரிமை.
- மணமான அல்லது மணமாகாத எந்த

வொரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் குழந்தையொன்றைத் தத்து எடுத்துக் கொள்ள சட்டபூர்வமான உரிமை.

மதசார்பின்மைக் கோட்பாட்டின் தொடர்ச்சியாக மேற்கத்திய அரசுகள் கொண்டு வந்த, மேற்கூறிய அம்சங்களைக் கொண்ட “குடிமக்கள் அனைவர்க்குமான பொது சிவில் சட்டம்” என்பது திருமணம், சொத்துரிமை, மற்றும் குடும்ப விவகாரங்கள் அனைத்திலும் மதத்தின் அதிகாரத்தைப் பறிக்கிறது; மதசார்பற்ற அரசு அவற்றைத் தன் கையில் எடுத்துக் கொள்கிறது.

இத்தகையதொரு பொது சிவில் சட்டத்துடன் முஸ்லீம் தனிநபர் சட்டம் மட்டுமல்ல, தற்போது அமலில் உள்ள இந்து கிறித்துவ, பார்சி தனிநபர் சட்டங்கள் அனைத்தும் வெவ்வேறு அளவில் முரண்படுகின்றன.

ஆனால் அந்தவானியின் சீடர்கள் பொது சிவில் சட்டத்திற்குத் தரும் விளக்கம் மிகவும் சுருக்கமானது: “முஸ்லீம் நாலு பொண்டாட்டி வச்சிக்கலாம்; ‘நமக்கு’ அந்த உரிமை இல்லை. அவன் ‘தலாக் தலாக்’னு சொன்னாப் போதும் உடனே விவாகரத்து. நாம் கோர்ட்டுக்கு

“முஸ்லீம் மதவாதிகளோ எமக்கு இறைவன் வகுத்தளித்த சட்டங்களை மாற்றுவதற்கு எந்த மனிதருக்கும் உரிமை இல்லை என்கின்றனர். பொதுச் சட்டம் என்ற பெயரில் இந்து சட்டத்தை அனைவரின் மீதும் திணிக்கும் சதியே இது என்றும் அவர்கள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.”

அலையணும். அதென்ன அவனுக்கு முட்டும் தனி சட்டம்?”

நியாயமாக இந்தக் கேள்வி முஸ்லீம் பெண்களிடம் எழுப்பப்பட வேண்டும். முஸ்லீம் தனிநபர் சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் அவர்கள்தான். பாரதீய ஜனதாவிற்குத் தங்கள் மேல் தோன்றியுள்ள திடீர் கரிசனையை நம்புவதற்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை என்பது ஒரு புறமிருக்க, பாரதீய ஜனதாவும் இப்பிரச்சாரத்தை அவர்களிடம் கொண்டு செல்வதில்லை. மாறாக, மேற்படி ‘உரிமைகளில் வாத’ இந்து ஆண்களிடம்தான் கொண்டு செல்கிறது. அதன் நோக்கமும் கண்

னோட்டமும் இதன் மூலம் அம்பலமாகிறது.

இது ஒருபுறமிருக்க, ‘நமக்குள்ளேயே’ இந்து சட்டம் விதித்திருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுகள் பற்றியும், நம்முடைய சட்டத்தில் அசிங்கமாக வெளிப்படும் சாதி ஆதிக்கம், ஆணாதிக்கம் பற்றியும் பாரதீய ஜனதா பேசுவதில்லை.

வரலாற்றுப் பழி தீர்ப்பதையே தனது முழுமுதற் கொள்கையாக அறிவித்திருக்கும் பாரதீய ஜனதா இந்து சட்டத்தின் வரலாறு பற்றி சாதிக்கும் மவுனம் பொருள் நிறைந்தது. இந்த சட்டத் தொகுப்பின் தயாரிப்பின் போது நடைபெற்ற விவாதங்கள் எந்த அளவு அம்பலமாகின்றனோ, அந்த அளவு பாரதீய ஜனதாவின் இந்து ராஷ்டிரக் கனவு சிதைந்து போகும். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செயற்கை முறையில் பாராளுமன்ற மண்டபத்திற்குள் ‘தயாரிக்கப்பட்ட’ இந்துமதத்தின் குட்டு வெளிப்பட்டுப் போகும்.

சாதி ஆதிக்கம் மற்றும் ஆணாதிக்கத்தின் அவமானகரமான சின்னமாகக் காட்சியளித்த இந்து சட்டத்தை சீர்திருத்த அம்பேத்கர் முயன்றபோது அதை மூர்க்கமாக எதிர்த்தவர்கள் பாரதீய ஜனதாவின் மூதாதைகள்தான் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

‘இச்சமூகம் ஒரு இயக்கமற்ற சமூகமாகும். கடவுள் அல்லது சுயிருதிகள் தான் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும்.. ஆகவே இச்சட்டங்களை மாற்றுவதில் இந்து சமூகத்திற்கு எந்த உரிமையும் இல்லை என்றே இச்சமூகம் நம்பி வந்தது. இதனால்தான் இந்து சமூகத்தில் தலைமுறை தலைமுறையாகச் சட்டங்கள் மாறாமல் இருந்து வந்தன. தங்களின் சமூக, பொருளாதார சட்ட வாழ்க்கையை உருவாக்குவதில் தங்களுக்குள்ள கடமையைப் பற்றி, தங்கள் சொந்த அதிகாரம் பற்றி இச்சமூகம் என்றும் ஒத்துக் கொண்டே இல்லை. முதன்முறையாக இம்மாதிரியான நடவடிக்கைகளுக்கு இந்து சமூகத்தை நாம் தூண்டுகிறோம்” என்று அரசியல் நிர்ணயசபை விவாதங்களின்போது அம்பேத்கர் குறிப்பிட்டார்.

“கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட சட்டங்களை, மாற்றுவதற்கு மனிதனுக்கு உரிமையில்லை” என்று கூறும் முஸ்லீம் மதவாதிகளை இன்று கேலி செய்கின்ற இந்து மதவாதிகள் தங்கள் முதுகைக் கொஞ்சம் திரும்பிப் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு தார மணம், ஜீவனாம்சம், பெண்ணுக்கும் சொத்துரிமை, வாரிசுச் சட்டம் திருத்தம் போன்ற சில திருத்தங்களை உள்ளடக்கிய இந்து சட்ட மசோதாவை 1951-இல் நாடாளுமன்றத்தில் முன்மொழிந்தார் அன்றைய சட்ட அமைச்சர் அம்பேத்கர்.

யங்களையும் கடைப்பிடித்து 'இரும்பு மனிதர்' இந்தியாவை உருவாக்கிவிட்டார். ஆனால் இந்து மதத்தை ஒருங்கிணைத்து புத்துருவாக்கம் செய்வது இந்தியாவை உருவாக்குவதைக் காட்டிலும் கடினமான பணியாக இருந்தது.

தனது வாள் முனையில் இந்தியாவை ஒன்றுபடுத்திய பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பேரான முனையே ஒருங்கிணைந்த இந்து சட்டத்தை உருவாக்க முடியவில்லை. அந்தந்த வட்டாரத்தில் என்ன தரும் சாத்திரங்கள் வழக்கில் உள்ளனவோ அவற்றிற்கு பிரிட்டிஷ் நீதிமன்றங்களில் விளக்கம் கூறும் அதிகாரம் பார்ப்பனப் பண்டிதர்களுக்கே இருந்தது.

'சுதந்திர ஜனநாயக' இந்தியாவில் இந்த முறையைத் தொடர் முடியாதென்பதால் ஒரே சுமிருதியையும், அதற்கு விளக்கம் சொல்ல ஒரே பண்டிதரையும் உருவாக்கும் பணியை இந்து சட்டத் தொகுப்பை உருவாக்கிய சநாதனிகள் மேற்கொண்டனர். (இவ்வாறு தொகுக்கும் போது அடிப்படையான வருண தரும் நெறிகளுக்கு ஊறு வந்துவிடக் கூடாதேயென்று திரைமறைவில் காஞ்சி சங்கராச்சாரி செய்த சித்துவேலைகளை வீரமணி அவர்கள் தனி நூலில் அம்பலப் படுத்தியுள்ளார்) ஒருவாறாக இந்து சட்டத் தொகுப்பு எனும் 'ஒருங்கிணைந்த சுமிருதி' உருவாக்கப்பட்டது. அதற்கு விளக்கமளிக்க இறுதி அதிகாரம் படைத்த பார்ப்பனப் பண்டிதராக உச்ச நீதிமன்றம் 'நியமனம்' பெற்றது.

அம்பேத்கரின் ராஜினாமாவுக்குப் பிறகு, இந்து திருமணச் சட்டம் (1955), இந்து தத்தெடுத்தல் மற்றும் பராமரிப்புச் சட்டம் (1955) (1956), இந்து வாரிசுரிமைச் சட்டம் (1956); இந்து காப்பாளர் சட்டம் (1956) ஆகியவை பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்டன.

1955-56-இல் இந்துக்களுக்கான உரிமையியல் சட்டத் தொகுப்புகள் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்ட போதிலும் ஒரு மதம் என்ற முறையில் இந்து மதம் வரையறுக்கப்படாமலேயே இருந்தது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால் இந்துக்களுக்கான சட்டம் தயார் நிலையில் இருந்தது. ஆனால் "யார் இந்து?" என்ற பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமலேயே நீடித்தது.

இந்த கோமாளித்தனமான குழுவையிலிருந்து தப்பிக்க ஒரு குயுத்தியான தீர்வு கண்டுபிடிக்கப்பட்டது.

"யார் இந்து?"

யாருக்கெல்லாம் 'இந்து சட்டத் தொகுப்பு' பொருந்துமோ அவர்களெல்லாம் இந்துக்கள்.

யாருக்கெல்லாம் இந்து சட்டத் தொகுப்பு பொருந்தும்?

யாருக்கெல்லாம் இந்து சட்டத் தொகுப்பு பொருந்தாதோ, அவர்களைத்

"பலதார மனம், வைப்பாட்டி முறை ஆகியவற்றால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த இந்துப் பெண்களின் நலனை முன்னிட்டு கொண்டு வரப்பட்ட இந்து சட்டம் சோதாவை எதிர்த்து நாடாளுமன்றத்தின் வாயிலில் பெண்களின் ஆர்ப்பாட்டமொன்றை நடத்தி அரசை மிரட்டினார்கள், பாரதீய ஜனதாவின் மூதாதைகள்."

தவிர மற்றவர்கள் எல்லோருக்கும் பொருந்தும்.

யாருக்குப் பொருந்தாது?

முஸ்லீம்கள், யூதர்கள், பார்சிகள், கிறித்தவர்களுக்குப் பொருந்தாது.

ஆகையினால் இவர்களைத் தவிர அனைவரும் சட்டப்படி இந்துக்களே"

இந்து சட்டத் தொகுப்பு (1955-56) மேற்கூறிய விளக்கத்தின் அடிப்படையில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது.

எனவே "இந்துக்கள், சமணர்கள், சீக்கியர்கள், பவுத்தர்கள் ஆகியோர் மதத்தால் இந்துக்களே. அந்த இந்து பெற்றோருக்குப் பிறந்தவர்கள் பிறப்பால் இந்துக்கள். முஸ்லீம், கிறித்தவ, யூத, பார்சி மதங்களைச் சாராத மற்றவர்கள் அனைவரும் கூட இந்துக்களே. இவர்கள் அனைவரும்

நான்கு உபாயங்களையும் கடைப்பிடித்து இரும்பு மனிதர் இந்தியாவை உருவாக்கிவிட்டார். ஆனால் இந்து மதத்தை ஒருங்கிணைத்து புத்துருவாக்கம் செய்வது இந்தியாவை உருவாக்குவதைக் காட்டிலும் கடினமான பணியாக இருந்தது"

கும் இந்து சட்டத் தொகுப்பு பொருந்தும்" என்றது உச்ச நீதிமன்றம்.

பல்வேறு வழக்குகளில் முரண்பட்ட பல காரணங்களுக்காக "நாங்கள் இந்து இல்லை" என்று வாதாடியவர்களை மறுத்து அவர்கள் நெற்றியில் இந்துப் பட்டம் கட்டி திருப்பியனுப்பியது உச்ச நீதிமன்றம்.

"இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டு அதை நடைமுறையில் கடைப்பிடித்து தான் ஒரு இந்து என்று அறிவித்துக் கொள்பவன் இந்துதான். அதே நேரத்தில் ஒருவன் நாத்திகனாகிவிடுவதாலோ, இந்து மதக் கோட்பாடுகளைக் கைவிடுவதாலோ, மேலைநாகரீகத்தைப் பின்பற்றுவதாலோ, மாட்டுக்கறி தின்பதாலோ அவன் இந்து இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது" 1963-இல் அளித்த ஒரு தீர்ப்பில் உச்ச நீதிமன்றம் இவ்வாறு குறிப்பிட்டது.

இந்து சட்டத் தொகுப்பிற்கு ஆதாரமாக விளங்கும் தரும் சாத்திரங்கள் எதுவும் பிற மதத்தினர் இந்துவாக மதம் மாறுவதை அனுமதிக்கவில்லை. அவை வருணப் பிறப்பை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. பிற மதத்தினரை இந்துவாக மதம் மாற்ற தூய்மைப்படுத்தும் சடங்கு ஒன்றை ஆர்யசமাজம் அறிமுகம் செய்தது. எனினும் இது தரும் சாத்திரங்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது அல்ல.

1975-இல் கேரள உயர் நீதிமன்றம் இப்பிரச்சினையில் புதிய தீர்ப்பு ஒன்றை அளித்தது:

"இந்துக்கள் அல்லாதார் உள்ளே வரக்கூடாது" என்ற அறிவிப்புப் பல கையை பல கோயில்களில் வாசகர்கள் கண்டிருக்கக் கூடும். இவ்விதியின் அடிப்படையில் பின்னணிப் பாடகர் ஜேசுதால் குருவாயூர் கோயிலில் வழிபாடு செய்ய கோயில் நிர்வாகம் எழுமதி மறுத்தது. ஜேசுதால் இதை எதிர்த்து வழக்கு தொடுத்தார். பிறப்பால் கத்தோலிக்க கிறித்தவரான அவர் "நான் இந்து மதத்தைப் பின்பற்றுவன்" என்று நீதிமன்றத்தில் அறிவித்தார்.

"தான் இந்து மதத்தைப் பின்பற்றுவன் என்று ஒருவர் அறிவிக்கும் பட்சத்தில், தீய உள்நோக்கங்கள் ஏதுமின்றி நல்ல எண்ணத்துடன் அவ்விதிப்பு செய்யப்பட்டிருக்கும் பட்சத்தில், அவர் இறைவன் குறித்த இந்துக் கண்ணோட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டவராகிறார். எனவே அவர் இந்துவாக மதம் மாறிவிட்டார் என்று பொருள்."

கேரள உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய இந்தத் தீர்ப்பு மேல் பார்வைக்கு 'அதிபுரட்சிகரமானதாகக்' தென்பட்டாலும், இந்துமத விரிவாக்கத்திற்குத் துணை செய்யும் ஒரு எளிய 'சம்பிரதாயத்தை' இது வகுத்துக் கந்துள்ளது என்பதே

உண்மை.

'தாய் மதத்திற்கு' திரும்பிய ஜேசுதா விற்கு இந்து சட்டத் தொகுப்பு என்ன வருணைத் தகுதியை வழங்கும்?

"கிறித்தவத்திலிருந்து இந்துமதத் திற்கு மீண்டும் மாறி வந்தவுடன், மறைந்திருந்த அவர்களது உண்மையான சாதி மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்படும்" என்கிறது உச்ச நீதிமன்றம். அவ்வாறு இந்துவாக மதம் மாறியவருடைய மூதாதையரின் சாதியைக் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போனால் அவர்கள் இந்து சட்டத்தின் முன் சூத்திரர்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

வலையை அகல விரித்து அகப்பட்டவர்களையெல்லாம் இந்து சட்டத் தொகுப்பிற்குள் இழுத்துப் போடும் அரசியல் நோக்கத்திற்காக இந்து சட்டத் தொகுப்பில் பல சமரசங்கள் செய்து கொள்ளப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக,

● தந்தை வழி வாரிசரிமை மற்றும் கூட்டுக் குடும்பம் என்ற கோட்பாட்டையே இந்து சட்டம் பின்பற்றுகிறது. எனினும் நேரளத்தில் சில சமூகத்தினர் மத்தியில் நிலவும் மருமக்கள் தாயம் மற்றும் அரிய சந்தானம் எனும் தாய்வழிக் குடும்ப முறையும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

● அதேபோல, இந்து சட்டத்தால் தடை செய்யப்பட்ட மண உறவுகளில் (அதாவது சிறிய தந்தையின் மகனை அல்லது மகளை மணம் செய்யக் கூடாது என்பன போன்றவை) பழங்குடியினர் மற்றும் சில சமூகத்தினர் திருமணம் செய்வது நீண்டகால மரபாக இருப்பதால் அதுவும் இந்து சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

● கோவா மாநில இந்துக்களில் சில பிரிவினரிடையே நிலவும் இருதார மணமும் சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருதார மணச் சட்டம் அவர்களுக்குச் செல்லாது.

● அண்ணன் மறைவிற்குப் பின் அவரது மனைவியை தம்பி திருமணம் செய்து கொள்ளலாம் என்ற ஜாட் சாதியினரின் மரபும் இந்து சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒருதார மணச் சட்டம் இங்கேயும் செல்லாது.

● கேரளத்து மாப்ளா முஸ்லீம்களும், சித்தூர் மாவட்ட கிறித்தவர்களில் சிலரும் (வன்னியர்கள்) வாரிசரிமை குறித்த பிரச்சினையில் மட்டும் அவர்களது மரபுப்படி இன்றும் இந்து வாரிசரிமைச் சட்டத்தின் கீழ்தான் வருகின்றனர்.

தனது பண்பாட்டுக்கு உள்ளளவும் தொடர்பற்ற குலமரபுகளையும், பண்பாடுகளையும் இந்து சட்டத் தொகுப்பிற்குள் பார்ப்பனியம் ஏன் அனுமதித்தது என்ற கேள்வி இங்கே எழலாம். மரபுகள் மற்றும் பண்பாடுகள் விசயத்தில் பார்ப்பனியம் தனக்குள்ளேயே வட்டார ரீதியாக

பெண்ணுரிமைக்கு எதிராக ஆர்.எஸ்.எஸ்

தினமணி செய்தி ஜூலை 6'95

தினமணி 59 ஆண்டுகளுக்கு முன்

6.7.1936 திங்கட்கிழமை

நாகபுரி கூட்டம்

அமளியில் கலைந்தது

விறந்துப் பெண்களின் வாரிசு

உரிமை பற்றி ஆட்சேபம்

சநாதனிகளின் கலாட்டா

நாகபுரி, ஜூலை 6—அசெம்பளியில் டாக்டர் தேஷ்முக் விறந்து மாதர் வாரிசு பாதையதை மசோதா ஒன்றைக் கொண்டு வந்திருக்கின்றார். அந்த மசோதாவுக்கு ஆதரவு தருவதற்காக பெண்கள் மசோதா ஆதரவில் நாகபுரியில் சென்ற இரவு ஒரு பொதுக்கூட்டம் நடந்தது.

அக்கூட்டத்தில் மகளையும் அமளியும் அடிகமாய்த் தென்பட்டன. இக் கூட்டத்துக்கு டாக்டர் கரே தலைமை வகித்தார். யாதொரு தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்படாமல் கூட்டம் அமளியில் கலைந்தது.

மசோதா தயாரித்த டாக்டர் தேஷ்முக்கின் சகோதரர் கோவிந்தராவ் தேஷ்முக்கு விறந்து சபா ஊழியர்களால் தாக்கப்பட்டதாகவும் பிறகு மீட்கப்பட்டதாகவும் சொல்லப்படுகிறது.

பிளவுபட்டிருந்தது. மேலும் பார்ப்பனியப் பண்பாட்டின் எல்லைக்கு வெளியே இருந்த பலதரப்பட்ட ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினரின் உட்குழுப் பண்பாட்டில் 'வரம்பு' மீறித் தலையிடுவதன் மூலம் 'இந்து ஒற்றுமை' என்ற தனது அரசியல் நோக்கத்திற்குக் கேடு விளைவித்துக் கொள்ள இந்திய ஆளுநர் வர்க்கம் விரும்பவில்லை.

ஆனால் ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளைச் சேர்ந்த மக்கள் மத்தியில் நிலவிவந்த ஜனநாயக பூர்வமான மரபுகளின் மீதும் தான் கொண்டுள்ள வெறுப்பையும் அது மறைத்துக் கொள்ளவில்லை. எடுத்துக்காட்டாக மக்கள் மத்தியில் நிலவி வந்த (இன்னமும் நிலவி வரும்) சிக்கலில்லாத எளிய 'மணவிலக்கு' முறையை ஒழுக்கக் கேட்டின் அடிப்படையாகப் பார்ப்பனியம் கருதியது. மணவிலக்கிற்கு நீதி மன்றங்களின் தயவை நாடி அலைய வைப்பதன் மூலம் அவர்கள் மீது 'நல் லொழுக்கத்தை'த் திணித்துவிடலாம் என்

றும் கருதியது. இந்த வகையில் தலைமுட்டு அவர்களை இந்து மயமாக்க முயன்றது.

எனினும், மரபு என்ற விசயத்தில், தனது தலைமையை நேருக்கு நேர் எதிர்க்கின்ற எதையும் அனுமதிக்க பார்ப்பனியம் தயாராக இல்லை.

தி.மு.க. ஆட்சியில் 1969-இல் சுயமரியாதைத் திருமணச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பிறகு அந்த மண முறையின் கீழ் செய்யப்படும் திருமணம் பதிவு செய்யப்படாவிட்டாலும் செல்லும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது. (சுயமரியாதைத் திருமணமும் இந்து சட்டத் தொகுப்பின் கீழ்தான் வருகிறது) ஆனால் இச்சட்டம் கொண்டு வரப்படுவதற்கு முன் இந்த திருமணத்திற்கு சட்ட அங்கீகாரம் கிடை யாது.

1954-இல் இது தொடர்பான வழக்கு முதன்முதலாக நீதிமன்றத்தின் முன் வந்தது. 'பார்ப்பனியச் சடங்குகளை மறுக்கும் இந்த மணமுறை 1925 முதலே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவதால் இதையும் ஒரு மரபாக அங்கீகரிக்க வேண்டும்' என சுயமரியாதை இயக்கத்தினர் வாதாடியிருக்கின்றனர். "இந்த மணமுறை 25 ஆண்டுகளாகத்தான் பழக்கத்திலிருக்கிறது; எனவே இந்த பழக்கத்தை ஒரு மரபு என்று அங்கீகரிக்க முடியாது" என சென்னை உயர் நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

1966-இல் இதே விசயத்திற்காக இன்னொரு வழக்கு விசாரணைக்கு வந்த போது நீதிமன்றம் இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்றது. "நவீன காலத்தில் ஆளாளுக்கு ஒரு சட்டத்தையோ மரபையோ உருவாக்க முடியாது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் மன்றத்தான் அதைச் செய்ய முடியும்" என்று தீர்ப்பளித்தது.

ஜேசுதாவினின் மதமாற்றத்திற்கு ஒரு புதிய 'சம்பிரதாயத்தை' உருவாக்கிய நீதிமன்றம் அதே உரிமையை மக்களுக்கு மறுத்தபோது அதற்காகச் சிறிதும் வெட்கப்படவில்லை. ஏனென்றால் அது இந்து சட்டத்தொகுப்பின் உணர்ச்சியின்படி நடந்து கொண்டது.

தரும் சாத்திரங்களுக்கு விளக்க வுரை தரும் பார்ப்பனியப் பண்டிதராக அமர்த்தப்பட்ட நீதிமன்றம், தனக்களிக் கப்பட்டுள்ள கடமையின் புனிதத்தையும், அரசியல் நோக்கத்தையும் தெளிவாக விளங்கிக் கொண்டிருந்தது என்பதை அதன் எண்ணிறந்த தீர்ப்புகள் பிரதிபலிக்கின்றன.

இந்து சட்டத் தொகுப்பின் ஜனநாயகத் தன்மை குறித்த மாயை கலைய வேண்டுமானால் அதன் உண்மை நிலை குறித்த சில விவரங்களையாவது தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

● பெண்ணுக்குத் தாய்வீடு நிரந்தர மல்ல என்ற கோட்பாட்டினடிப்படையில் பாரம்பரியச் சொத்தில் பெண்ணின் உரிமையை இந்து வாரிசரிமைச் சட்டம் மறுக்கிறது. இந்த விசயத்தில் இஸ்லாமிய சட்டம் கொஞ்சம் முற்போக்கானதென சட்டவல்லுனர்கள் கூறுகின்றனர்.

● பெண்ணின் சொத்துரிமையைப் பறித்ததன் மூலம் இந்து நிலப்பிரபுக்கள் மற்றும் தரகு முதலாளிகளின் சொத்து பிளவுபடாமல் தடுக்கப்பட்டது. மேலும் இந்தப் பிளவுபடாத இந்து / கூட்டுக் குடும்ப சொத்திற்கு பிற மதத்தினர்க்கு இல்லாத விசேட வரிச்சலுகைகளும் தரப்பட்டுள்ளன.

● முதல் மனைவி இருக்கும்போதே ஒரு கணவன் இரண்டாம் தாரமாக ஒருத்தியைத் திருமணம் செய்து கொண்டு, இது தொடர்பான வழக்கு நீதிமன்றம் செல்லும்போது பெண்ணுக்கு எவ்விதப் பாதுகாப்பும் இருப்பதில்லை. மணப்பெண்ணின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு மணமகன் வேள் வித்தீயைச் சுற்றி ஏழு அடி எடுத்து வைக்கும் 'சப்தபதி' என்ற குறிப்பிட்ட சடங்கு நடைபெறவில்லை என்று ஒரு கணவன் நிரூபித்துவிட்டால், மற்றொவ்வாச் சடங்குகளும் நடந்திருந்தாலும் அத்திருமணம் செல்லத் தக்கதல்ல என்று ஏராளமான தீர்ப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

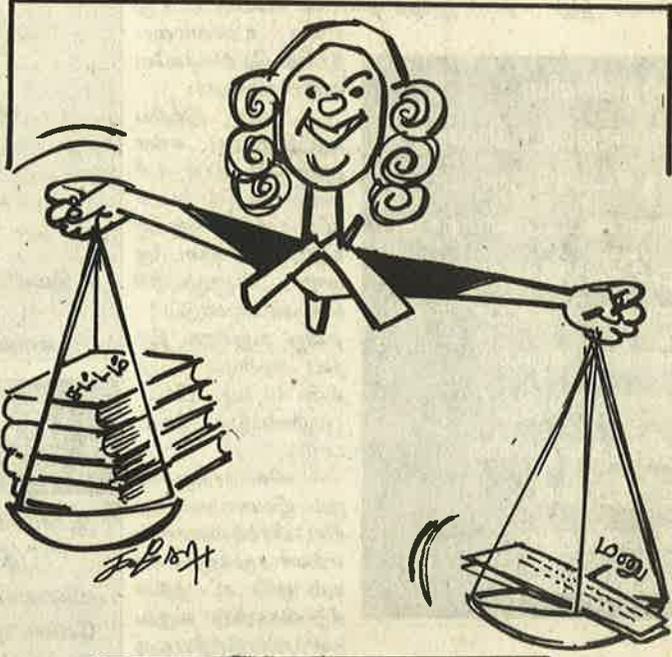
அம்மியோ, அருந்ததியோ, புரோகிதனோ, தரகனோ, முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களோ வந்து சாட்சி கூறியும் பயனில்லை. தலாக் என்று மூன்று முறை சொல்லி மனைவிலக்கு செய்யப்படும் இசுலாமியப் பெண்களுக்காகக் கண்ணீர் சிந்தும் பார்ப்பன மதவெறியர்கள் இதுபற்றி வாய் திறப்பதில்லை.

'சப்தபதி நிரூபிக்கப்பட வேண்டியதில்லை' என சம்பந்தத்தில் ஒரு தீர்ப்பு வந்துள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது. அவ்வாறிருந்தாலும், சாத்திர சம்பிரதாயங்களின் சந்துகளில் புகுந்து பெண்ணுக்கு அநீதி இழைக்க வழி சொல்லிக் கொடுத்த பார்ப்பனப் பண்டிதர்கள் ஏற்கனவே ஆயிரக்கணக்கான பெண்களின் வாழ்க்கையைச் சூறையாடி விட்டார்கள்.

● குடும்பத்தை நிரீக்கதியாகத் தவிக்கவிட்டு ஓடுபவன், அதே குற்றத்தை துறவறம் என்ற பெயரில் செய்தால் அதை அவனது மத உரிமையாக இந்து சட்டம் அங்கீகரிக்கிறது. அதனடிப்

பெண்ணினத்திற்கு எதிராகக் கடவுளும் ஆணும் இணைந்து அமைத்த கூட்டணியில் மதவேறுபாடே கிடையாது.

படையில் மணவிலக்கும் வழங்குகிறது. 1929-இல் பிரிட்டிஷாரால் கொண்டுவரப்பட்ட குழந்தைத் திருமணத் தடுப்புச் சட்டம், குறைந்தபட்ச திருமண வயதாக பெண்களுக்கு - 15, ஆண்களுக்கு - 18 என்று நிர்ணயித்தது. 1978-இல் மீண்டும் ஒரு திருத்தத்தின் மூலம் இது 'பெண்களுக்கு - 18, ஆண்களுக்கு - 21 என்று உயர்த்தப்பட்டது.

முன் அட்டை ஒவியம் கரோ

எனினும் இந்தச் சட்டத்தை மீறி பத்து வயது சிறுவனுக்கும் 5 வயது சிறுமிக்கும் திருமணம் செய்து வைக்கப்பட்டு விட்டாலும் அதை ஏற்பாடு செய்தவர்களுக்கு மூன்று மாத தண்டனையோ 1000 ரூபாய் அபராதமோதான் விதிக்க முடியுமே தவிர "அத்திருமணம் செல்லாது" என எந்த நீதிமன்றமும் அறிவிக்க முடியாது. மத சம்பிரதாயங்களால் உறுதி செய்யப்பட்ட ஒரு திருமணத்தை நீதிமன்றம் ரத்து செய்ய முடியாது என்பதே இந்த அணுகுமுறைக்கான அடிப்படை.

● இந்து திருமணச் சட்டத்தின் மொத்தம் 8 வகைத் திருமணங்கள் பற்றிக்

கூறப்படுகின்றன. அவற்றின் பிரம்ம வகைப்பட்ட திருமணங்கள் மூன்று உயர் வர்ணத்தாருக்கும் அசுர வகைப்பட்ட திருமணங்கள் 'குத்திர'க்கும் மனு நீதியால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தன. பிரம்ம வகைப்பட்ட திருமணங்களை குத்திரரும் நடத்தலாம் என்ற திருத்தம் பிரிட்டிஷ ஆட்சியில்தான் அனுமதிக்கப்பட்டது.

பெண்ணுக்கும் அவள் வீட்டாருக்கும் பொருள் தந்து (பரிசம்) பெண்ணை மண முடிப்பது அசுர திருமணம் என்றும், பெண்ணுடன் பொன்னையும் பொருளையும் மணமகனுக்குத் தானமாகக் கொடுப்பது (கன்னிகாதானம்) பிரம்ம வகைப்பட்ட திருமணம் என்றும் மனுநீதி கூறுகிறது. இவை வெறுமனே பழைய ஏட்டுச் சுவடிகளில் இல்லை - இன்றும் இந்து திருமண சட்டத்தின் அடிப்படையாக உள்ளன. சாத்திரம் வரதட்சி

ணையை அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்துகிறது - சட்டமோ அதைத் தடுப்பதாக முணுமுணுக்கிறது.

● ஆகம விதிகளால் ஆளப்படும் கோயில்களில் பார்ப்பனரல்லாதாரும், பெண்களும் அர்ச்சகராக முடியாது என்ற நிலைமை இந்து சட்டம் ஏற்றுக் கொள்ளும் மரபால் நியாயப்படுத்தப்படுகிறது; அரசியல் சட்டம் வழங்கும் மத உரிமையால் இதுவே பார்ப்பனர்களின் அடிப்படை உரிமையாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

● காப்பாளராக இருக்கும் உரிமையைப் பெண்களுக்கு வழங்குதல், மண உறவிற்கு வெளியே பிறந்த குழந்தைகளின் உரிமைகள், சாதி மறுப்புத் திருமணங்கள் ஆகியவற்றில் இந்து சட்டத்தொகுப்பு பெரிதும் அநியாயமாக நடந்து கொள்கிறது என முன்னாள் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதி கிருஷ்ணய்யர் போன்றோரே குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

பெண்ணினத்திற்கு எதிராகக் கடவுளும் ஆணும் இணைந்து அமைத்த கூட்டணியில் மதவேறுபாடே கிடையாது. இந்து, கிறித்தவ, இசுலாமிய, யூத, பார்சி மதச் சட்டங்கள் அனைத்துமே பெண்களுக்கு எதிரானவைதான். ஆனால் இவற்றில் இந்து மதம் மட்டும் தான் சாதி ஆதிக்கத்தையும் தனது சட்டத்தால் புனிதப்படுத்துகிறது.

இந்து சட்டத்தின் பிற்போக்குத் தனங்கள் பல சீர்திருத்தப்பட்டுள்ளன என்பது உண்மைதான். ஆனால் அச்சீர்திருத்தங்கள் பார்ப்பன சநாதனிகளால் மனமு வந்து முன்மொழியப்பட்டவை அல்ல. வைப்பாட்டி வைத்துக் கொள்ளும் சட்டபூர்வ உரிமையைக் கூட 1955 வரை அவர்கள் தானாக முன்வந்து கைவிடத் தயாராக இல்லை.

இந்து சட்டத் தொகுப்பிற்காக தரும சாத்திரங்களின் 'காலத்துக்கொவ்வாத' பகுதிகள் சிலவற்றில் மாற்றங்கள் முன் மொழியப்பட்டபோது, அதை எதிர்த்து பார்ப்பன சநாதனி ஒருவர் அங்கே எழுப்பிய ஆட்சேபமே இதற்குச் சான்று:

"தாங்கள் விரும்புவதை நாங்கள் நிறைவேற்றிக் கொள்ளட்டும். நாங்கள் நீதிமன்றங்களைத் தவிர்க்கவே முயல்வோம். 'இந்து சட்ட மசோதா' என்று அழைக்கிறார்களே அதைப் பொருத்த வரை நாங்கள் கூறுவதெல்லாம் இது தான்; எதை வேண்டுமானாலும் சட்டமாக்கிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால் தயவு செய்து அதை 'இந்து சட்டம்' என்று மட்டும் அழைக்காதீர்கள். ஏனென்றால் அது இந்து சட்டமே அல்ல."

அப்படியானால் சநாதனிகளின் விருப்பத்துக்கு எதிராகத் தான் இந்து சட்டத் தொகுப்பு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதா? இது சீர்திருத்த வாதிகளுக்குக் கிடைத்த வெற்றியா? என்ற கேள்விகள் எழலாம். உண்மையில் இது சீர்திருத்தவாதிகளின் வெற்றியுமல்ல, பார்ப்பனியத்தின் தோல்வியுமல்ல.

ஆளும் வர்க்கத்தின் ஒரு பிரிவினரின் விருப்பமே ஆளும் வர்க்கத்தின் பொது விருப்பமாக ஆகிவிடுவதில்லை. பார்ப்பன வருண தருமத்தை அப்படியே திணிக்க விரும்பிய குருட்டு சநாதனிகளின் விருப்பம், ஆளும் வர்க்கங்களின் அன்றைய நோக்கம், நவன் மற்றும் தேவைக்கு உகந்ததாக இல்லை.

"இந்து மதத்தைப் புத்துருவாக்கம் செய்வது - இந்தியாவை ஒன்றுபடுத்துவது" என்ற தமது ஒருங்கிணைந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ள மேற்படி விருப்பத்தை ஆளும் வர்க்கங்கள் 'தியாகம்', செய்தன, அவ்வளவே.

இந்த 'தியாகத்தை'த் தான் தனது தீர்ப்பில் பாராட்டுகிறார் நீதிபதி குல்தீப் சிங். யாருடைய மன உணர்விலிருந்து

இந்தப் பாராட்டுரையை நீதிபதி வழங்கியுள்ளார் என்று புரிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் அந்தத் 'தியாகங்களில்' சிலவற்றை வாசகர்கள் மீண்டும் நினைவுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டும்.

தீண்டாமைக்குத் தடை, தாழ்த்தப்பட்டோர் ஆலய நுழைவு, குழந்தைத் திருமணத் தடை, வரதட்சிணைத் தடை, பலதாரமணத் தடை போன்ற இந்த மதக் கோட்பாடுகளுக்கு எதிரான சட்டங்களை - தாங்கள் மதவுணர்வு பொருட்படுத்தாமல் - அனுமதித்மைக்காக பார்ப்பன உயர்சாதி இந்துக்களுக்கு நன்றி கூறுகிறார் நீதிபதி.

ஆனால் உயர்சாதியினரும், ஆணாதிக்கவாதிகளும் ஜனநாயக உணர்வின் பாற்பட்டு இந்தச் சீர்திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொண்டனரென்று நீதிபதி குறிப்பிடவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்: தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்காகத் தான் இந்தத் தியாகம் செய்யப்பட்டது என்ற உண்மையை நீதிபதி தெளிவாகவே கூறியிருக்கிறார்.

"அரசு, இந்திய ஆட்சிப்பரப்பு எங்கணும் ஒரு சீரான உரிமையியல் தொகுப்புச் சட்டம் குடிமக்களுக்கு உறுதியாகக் கிடைக்குமாறு பெருமுயற்சி செய்தல் வேண்டும்" - என்று கூறுகிறது இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 44-வது பிரிவு. (வழிகாட்டும் கோட்பாடு).

விவாகரத்து மற்றும் ஜீவனாம்சம் பற்றிய பிரச்சினைகளில் எல்லா சமூகத்தினரையும் ஒரே சட்டத்தின் கீழ் கொண்டு வருவதன்மூலம் இந்திய ஒரு நிலைநாட்டுவதுதான் இந்த அரசியல் சட்டப் பிரிவின் நோக்கம் என்று உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் பல இந்தச் சட்டப்பிரிவுக்கு விளக்க மளித்துள்ளன.

விவாகரத்துக்கும் தேசிய ஒருமைப்பாட்டுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? ஒரு சீரான விவாகரத்து சட்டத்தை ஒப்புக் கொள்ளாதவன் பிரிவினைவாதியா? இதென்ன மொட்டைத் தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சு போடும் கதையாக இருக்கிறதே. என வாசகர்கள் நினைக்கலாம்.

இந்த முடிச்சை அவிழ்க்கும் போது தான் பாரதீய ஜனதாவின் 'ஒரே நாடு, ஒரே மக்கள், ஒரே சட்டம்' என்ற முழக்கத்தின் முடிச்சும் அவிழும்.

— அடுத்த இதழில் முடியும்.

இரண்டாமாண்டில் அடிவைக்கிறது கீழைக்காற்று புதிய வரவுகள்.

- அன்று முடியும் இந்த மொழிப்போர்? - அ. இராமசாமி ரூ. 30.00
- போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர் (நாவல்) - கே. டானியல் ரூ. 20.00
- ஸ்டட்-டாட்சி - புதிய யூனாய்டம் வெளியீடு ரூ. 30.00
- பெண்களின் கவடுகளில்... - ஶ்ரீ சசிநாதன் ரூ. 20.00
- கப்பித் தப்பார் - புதுமைப்பித்தன் ரூ. 20.00

மற்றும் முற்போக்கு நூல்கள், புத்திரிகைகள், ஒலி நாடாக்கள் எமது விற்பனையில்

கீழைக்காற்று
வெளியீட்டகம் - விற்பனையகம்
10, அலுவலியா சாலை தெரு
எல்லீச சாலை, சென்னை - 2.

இதழ் விலையேற்ற அறிவிப்பு

அன்பார்ந்த வாசகர்களே, புதிய கலாச்சாரத்தின் விலையை மீண்டும் உயர்த்த வேண்டியுள்ளது. அச்சுத்தாள, வெள்ளைத்தாள ஆகிய அனைத்தின் விலையும் தாறுமாறாக ஏறிக் கொண்டேயிருக்கின்றன. விலையை மீண்டும் உயர்த்துவதைத் தவிர எமக்கு வேறு வழியில்லை.

இந்த இதழிலிருந்து புதிய கலாச்சாரத்தின் விலை ரூ. 4/- வாசகர்களும் முகவர்களும் தொடர்ந்து ஆதரவளிக்கக் கோருகிறோம்.

இவ்வள ஆசிரியர் குழு

சீமுதாயத்தில் புரையோடிப் போய் விட்ட கருத்துக்கள், புழுத்து வெளியே வரும் போது அது பண்பாட்டு வியாதியால் பரவுகின்ற வேகம், வேறெதையும் விட கூடுதலானது. அப்படியொரு அனுபவம் சமீபத்தில் சென்னை பேருந்தில் எனக்கு ஏற்பட்டதை உங்களோடு பகிர்ந்தாக வேண்டும். வழக்கம் போல அன்றும், அளவுக்கு மீறிய கூட்டத்தால் மூச்சத் திணறியது பேருந்து.

ஒட்டுநர், பிரேக்கில் கால் வைக்கும் போதெல்லாம் 'பல்லவ' ராச்சியத்தில் உள்ளாட்டு நெருக்கடி விளைந்தது. இடி பாடுகளுக்கிடையே ஒரு பெரியவரும், பெண்மணியும் நெரிசலில் நீந்தி சன்னல் பக்கம் உள்ள இருக்கையோரம் வந்து பெருமூச்சு விட்டனர். 'பிராணம் போச்சு போ' நொந்து கொண்டார் பெரியவர். "அடுத்த வண்டிக்கு வரலாம்னா கேக்கு நீங்களா?!" என்று கடிந்து கொண்டார் அந்த பெண்மணி. அவரது மனைவி போலும்!

"பத்து மணிக்கெல்லாம் போனா தான் டாக்டர் இருப்பான்" என்று முனகிக் கொண்டே பெரியவர் இருக்கையிலிருப்பவர்களின் மேல் தன் பார்வையையே வேண்டுகோளாய்ப்படரவிட்டார். "இப்படிவா தள்ளி நின்றுக்க" என மனைவியையும் இன்னொரு இருக்கைக்கு முன்படியும் நடவடிக்கையாய் வரவழைத்துக் கொண்டார். நெரிசலில் சிக்கிக் கொண்டு அவர் புலம்பிக் கொண்டிருந்தது அனுதாபத்தை ஏற்படுத்த, உட்கார்ந்திருந்த இரண்டு பேர் எழுந்து இடம் கொடுத்தனர். "ரொம்பதாங்கல்" என்று புன்னகையால் வாழ்த்திவிட்டு மனைவியை சன்னல் பக்கமாய் உட்காரச் சொல்லி அவரும் அமர்ந்தார்.

பாண்டிபஜாரைக் கடக்கையில் இன்னும் கூட்டம் அதிகமாக நின்று கொண்டிருப்பவர்கள் தோளில் உரச எரிச்சல் வந்தது பெரியவருக்கு. கறுத்த முன் நெற்றியில் முடி புரள, வியப்பான பார்வையுடன் குனிந்து வெளியே வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டே அவரின் மேலே சாய்ந்த அந்த இளைஞனின் உரசல் கூடுதலாய் 'எரிச்சல் தந்தது பெரியவருக்கு. அவன் மேலே படும்போது அருவருப்போடு நெளிந்து கொண்டு - 'இச்' கொட்டி முறைப்பதும், கூட்டத்தில் அடி எடுத்து வைக்க இயலாதவாறு அந்த

இளைஞன் செய்வதறியாது தவிப்பதுமாய்ப்பயணம் தொடர்ந்தது. கூடுமானவரைக்கும் பெரியவரின் மேலே சாய்ந்து விடாதபடிக்கு தன் வந்தலான உடம்பை ஒடுக்கி வைத்து புது கிரகத்துக்கு வந்தவன் போல

வெளியே வெறித்துக் கொண்டிருந்தான் அந்த இளைஞன்.

முன் இருக்கையில் அமர்ந்திருப்பவர்களிடம் நேசமாய் பேசிக் கொண்டிருந்த பெரியவரின் பேச்சிலிருந்து அவர் ரீடையர்டு கிளார்க் என்றும், புற்று நோய் சிகிச்சைக்காக அடையாறு போய்க் கொண்டிருக்கிறார் என்றும் தெரிந்து கொள்ள முடிந்தது. சாவகாசமாய் பேசிக் கொண்டிருந்தவர் மேல் அந்த கறுப்புநிற இளைஞன் சாய் "ஒரு தடவ சொன்னா புரியாது. போப்பா அந்தான்ட" என்று எரிச்சலானார் பெரியவர். "நான் என்ன செய்வது" என்பது மாதிரி விழித்த வண்ணம் பின்னால் கூட்டத்தை ஒருமுறை பார்வையால் கட்டிக் காட்டியவாறு முரட்டுத் தனமாய் கூட்டத்தை பிளந்து நகர்ந்தான் அவன். "ஆளையும், முஞ்சியையும் பாரு, திருட்டுப் பய மாதிரி" என்று அந்த இளைஞன் நகர்ந்தபிறகு முனகித் தள்ளினார் அவர். "ஏன் சார் முன்னாடியே சொல்லக் கூடாது" என்று உதவிக்கரம் நீட்டி பேசிக் கொண்டிருந்தனர் அருகே இருந்தவர்கள். சிறிது நேரம் கழித்து யோசனை வந்தவர் போல சட்டைப்பையை தடவிப் பார்த்த பெரியவர் பையை துழாவிவிட்டு அதிர்ச்சியுடன் மனைவியிடம் "வெட்கமி பைல பணத்தைக் காணோம்" என்று உரக்க கத்த, அந்த பெண்மணிக்கு படப்பட்பு அதிகமாகி "அப்பவே சொன்னேன் இந்த பக்கம் உட்காருங்கண்ணு" என்று புலம்பினாள். "அய்யய்யோ எவ்வளவு ரூபா, நல்லா பாருங்க சார்..." என்று செயற்கையாகப் பதறினார்கள் பக்கத்திலிருந்தவர்கள்.

பெரியவர் ஒரு முடிவுக்கு வந்தவராய், "சந்தேகமேயில்லை கறுப்பா நின்

னானே அந்தப் பயல்தான் அடிச்சிருப்பான் குனிஞ்சு, குனிஞ்சு இடிச்சிட்டிருந்தப்பவே நெனச்சேன்."

"பண மடிச்சவன் எங்க இருக்கப் போறான். சைதாப்பேட்டையிலேயே ஏறங்கியிருப்பான் சார். இன்னா சார் இந்த காலத்துலேயும் அசாஸ்ட்டா கீறே" என தன் பாட்டுக்கு பேசினான் ஒருவன்.

"அவன் திருதிருன்னு முழிச்சி கிட்டு நின்னப்பவே சந்தேகப்பட்டேன். நான்கூட அதுக்குத்தான்தள்ளிப்போடாணனு சொன்னேன்" என்று வலிய வந்து ஆறுதல் கூறினார்கள் முன்னிருக்கைநபர்கள்.

"அதுக்குத்தான் சார் பக்கத்துல நிக்கற ஆளு ஒரு மாதிரியா இருந்தா, கவனமா இருக்கணும்" என்று ஆளுக்காள் அந்த கறுத்த இளைஞனை திட்டிய வண்ணம் பேருந்துக்குள் நோட்டம் விட்டனர்.

"அவன் முஞ்சியும் கொள்ளிக்கட்ட மாதிரி கண்ணும். கொஞ்ச நேரத்துல கொண்ட்டு போயிட்டான் பாத்தீங்களா" வர்ணனைகளோடு திட்டி தீர்த்தான் இன்னொரு பெண்.

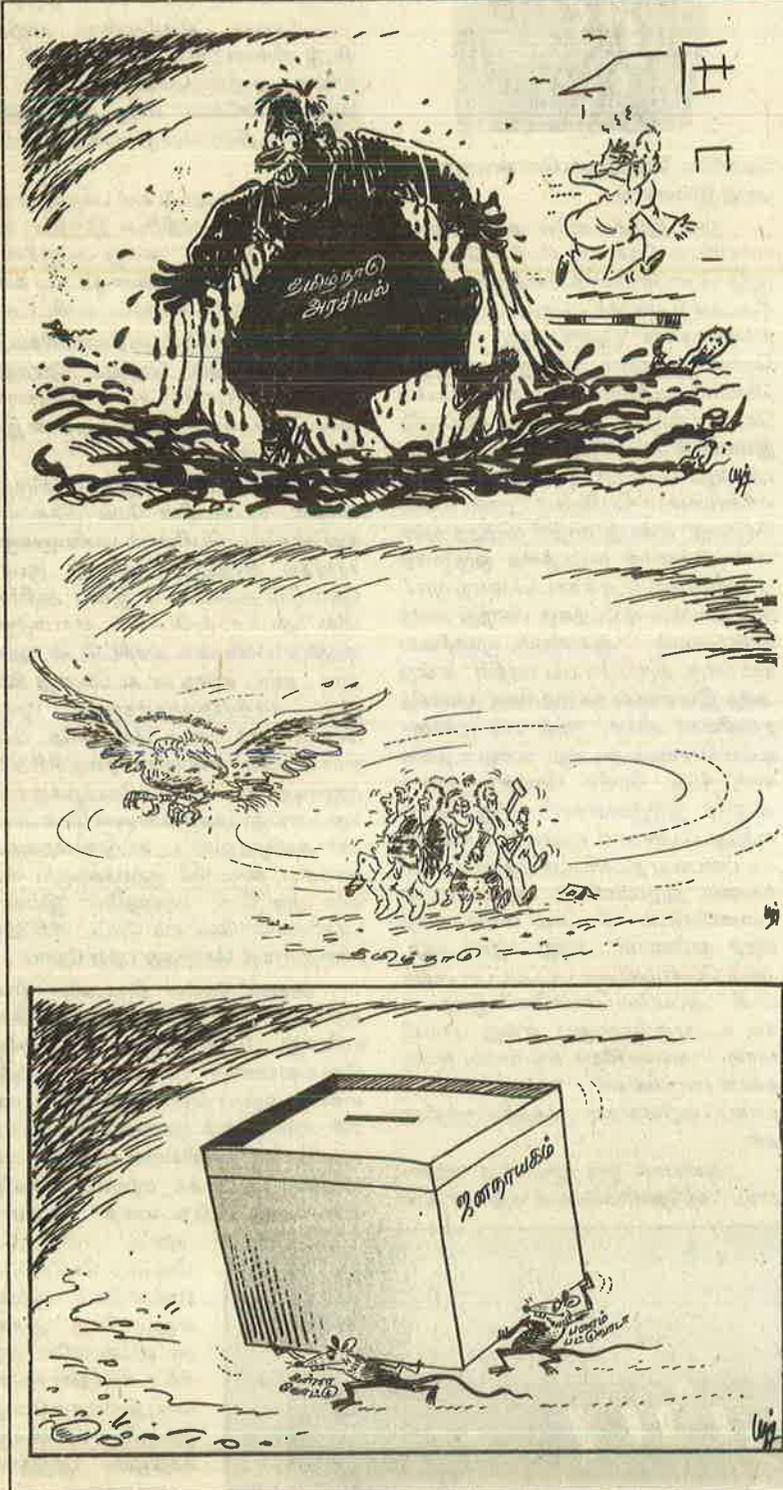
பதபதைப்பில் புழுக்கத்திலிருந்து விடுபட சட்டையின் மேல் பித்தானை கழட்டி விட்ட பெரியவர், பனியனுக்குள் சரசரத்த காசும், ஐம்பது ரூபாய் நோட்டும் தலைகாட்ட இன்ப அதிர்ச்சியில் "அடடா! உள்பாக்கட் ஞாபகத்துல மறதியா பனியன்ல வச்சிட்டேன், ஹா.. ஹா.. ஹா.. என்று கடகடவென்று சிரித்தார். சுற்றியிருந்தவர்களும் "நல்ல வேளை சார் பணம் கெடச்சுதே, பத்திரமா வைங்க" என சம்பவத்தை சிரிப்பில் முழுகடித்தனர். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பு கறுப்பாய் இருந்த இளைஞன் மேல் அவர்கள் அவிழ்த்துவிட்ட கட்டுக்கதைக்கும், சுமத்திய திருட்டுக் குற்றத்திற்கும் எவ்வித மறுப்போ, வருத்தமோ இல்லாத அவர்களின் வெட்கம் கெட்ட சிரிப்பில் விகாரமாய்த் தெரிந்தது புற்று நோய்.

அதுமட்டுமல்ல திருடனின் நிறம் கறுப்புதான் என அவர்கள் அடித்து பேசியபோது, பேருந்துக்குள் திருடனைத் தேடியவர்களின் பார்வையைச் சந்திக்கையில் கறுப்பு நிறமாய் இருந்த பயணிகள் எல்லோரும் குற்றவாளிகள் போல் நெளிந்தனர். தானில்லை என்பதுபோல விழிகள் படபடக்க மற்றவர்களைவிட விரைவாகத் திருடனைத் தேடினர்.

"கறுப்பு" என்றாலே கேவலம், சேரி குப்பம் என்றாலே குற்றம் எனும் வேத, ஆச்சாரக் குப்பைகளே நாகரிக உலகத்தின் சுவாசமாய் இருக்கும் போது நுரையீரல் என்ன சமு கத்திலும் புற்றுதான் முளைக்கும்.

கருத்துக் கலைப்பு படங்கள்

“பம்பொய்”கள் ஒன்றும் புதிதல்ல. தமது சார்பு நிலையை மூடிமறைத்து, நியாயப்படுத்தும், தமக்கும் தம்மவர்க்கும் சார்பான பிரச்சாரம் செய்யவும் தமிழ்நாட்டுப் பார்ப்பன அறிவாளிகள் நீண்டகாலமாகப் பின்பற்றும் பாணிதான்.

நாட்டில் மதவெறிப் பிரச்சாரத்தை நடத்தி, கலவரங்களைத் தூண்டி, மதவெறிப் படுகொலைகளைச் செய்துவருபவர்கள், ஆர்.எஸ்.எஸ் - பாரதீய ஜனதா - சிவசேனா போன்ற இந்து பாசிச வெறியர்கள்தாம். ஆனால் மதவெறிப் படுகொலைகளுக்கு இந்து, இசுலாமிய இரண்டு தரப்பு தலைவர்களும்தான் காரணம்; அதற்கு பலியாவது அப்பாவி மக்கள் தான் என்ற சமப்படுத்திச் சித்திரிப்பதும், நயவஞ்சகமான முறையில் இந்து பாசிச வெறியர்களை ஆதரிப்பதும்தான் மனிதரத்தினத்தின் ‘பம்பொய்.’ இந்து பாசிசத்தின் சித்தாந்தவாதிகளான கோவிந்தாச்சார்யா, குருமூர்த்தி ஆகியோரை விட

பாவலரேறு மறைந்தார்

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்கள் 11.6.95 அன்று மறைந்து விட்டார். தமிழினத்தின் விடுதலைக்காகவும், தமிழ்மொழியின் தூய்மை காக்கவும் தாம் கொண்டிருந்த கொள்கையில் இறுதி மூச்சு வரை அவர் நாணயமாகவும் உறுதியாகவும் இருந்தார்.

பதவிக்கும் பவிசுக்கும் பல்லிளிப்பவர்களே புலவர்கள். அவ்வப்போது ஆர்ப்பரித்து பின் அரசு சன்மாளங்களால் 'அமைதிப்படுவோரே' அறிஞர்கள் என்ற இழிமரபிலிருந்து விலகி, தன் அறிவு கூறும் உண்மைக்கு மட்டுமே உண்மையாக இருந்த நேர்மையாளர்.

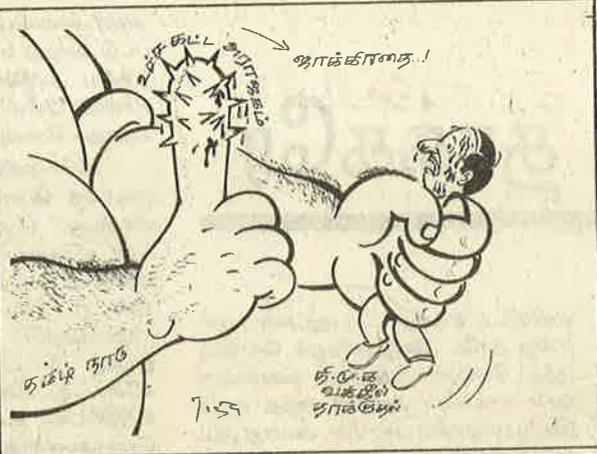
இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் துவங்கி உலகத்தமிழ் மாநாட்டு எதிர்ப்பு வரை, உடல் தளர்ந்தாலும் உள்ளம் தளராத இளைஞர்.

பார்ப்பன செயலலிதா கும்பலின் புலிவேட்டைக்கு அஞ்சி அதிதீவிரப் புலி ஆதரவாளர்கள் பூனைகளாகப் பதுங்கிய போது 'இதோ நானொருவன் இருக்கின்றேன் - என் தலையைக் கொய்யினும் கொய்க' என்று அறை கூவிச்சிறை சென்ற வீரர்.

தமிழினத்தின் உரிமைப் போராட்டத்தில் உயர்ந்த நய்கைகளை இறக்காமல் அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்துவோம்!

இவ்வளமக்கள் கலை இலக்கியக் கழகம் தமிழ்நாடு

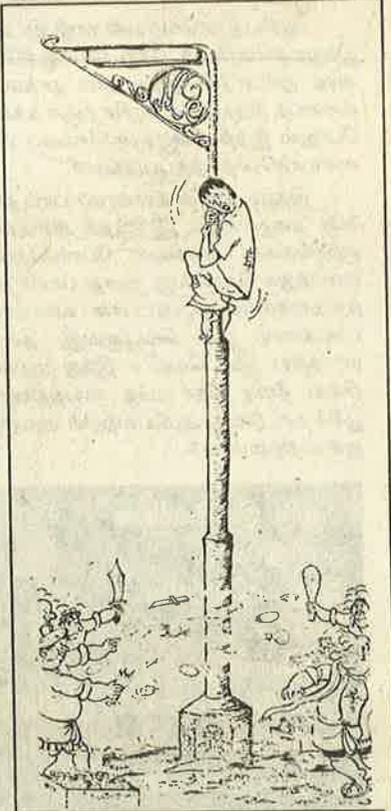
இந்த வகையில் ஆபத்தானவர்கள் மணிரத்தினம், பாலகுமாரன், சுஜாதா, "சோ". ராமசாயி போன்றவர்கள். ஆனால் இதுவும் தமிழ்நாட்டில் பார்ப்பன அறிவுஜீவிகளுக்குப் புதிதல்ல.

ஒவ்வாருமுறை மதவெறிப் படுகொலைகள் நடக்கும் போதும் அது இந்தியாசில்டு களால் தான் நடத்தப் படுகிறது என்பதை நன்கு அறிந்தபோதும் பொதுவில் "வகுப்பு வாத வன்முறை", "மதவெறி அராஜகம்" என்கிற அரக்களால் அப்பாவி மக்கள் தாக்கப்படுவதாக கருத்துப்படும் போடுவதையே ஆனந்தவிகடன், கல்கி, ஐயங்கார் - செட்டியார் குடும்ப ஏடான குமுதம், "துக்கன்" போன்ற பார்ப்பன பத்திரிக்கைகள் வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதேபோணியில் இப்போது பார்ப்பன பாசிச ஜெயலலிதாவின் அநாகரிக, அராஜக, ஆபாச அரசியலை மூடிமறைத்து, திரித்து மழுப்பும் வகையில் அப்பத்திரிகைகள் அடுத்தடுத்து கருத்துப்படங்கள் போடுகின்றன. கவர்ச்சிவாத - பிழைப்பு வாத - பொறுக்கி அரசியலின் நாயகியாக ஆட்சிக்கு வந்த ஜெயலலிதா தமிழ்நாட்டு அரசியலைக் கிரியினல் மயமாக்குவதிலும், ஆபாசமயமாக்குவதிலும் சாதனை புரிந்துள்ளார். சமூகவிரோத கிரியினல் ரௌடிகளின் அராஜக வன்முறைக் கட்சியாகவும், அதிகாரத்துக்கு உதவவும், அதைத் தக்க வைத்து கொள்ளவும் ஆபாசமான முறைகளைப் பின்பற்றும் கட்சியாகவும் ஜெயலலிதா கட்சி விளங்குகிறது. ச.சுவாமிக்கு எதிரான கலவரங்களில் மட்டுமல்ல, பொதுக் கூட்டங்களுக்கு கும்பல் சேர்ப்பதே "ரெக்கார்டு டான்ஸ்" நிகழ்ச்சிகளைப் போட்டுத்தான்.

இந்த உண்மைகளை அறிந்திருந்தும் விகடன், கல்கி, குமுதம் ஆகிய வார இதழ்கள் வெளியிட்டுள்ள கருத்துப்படங்களை இங்கே தருகிறோம் பாருங்கள்! "ஆபாச அரசியலையும்", "வன்முறைத் தாக்குதலையும்" எல்லாத் தரப்படும் தான் நடத்துகின்றன என்று பொதுவான பெருள் தரும் வகையில் இவை உள்ளன. அதாவது பாசிச ஜெயலலிதாவின் ஆபாச, கிரியினல் அரசியலால் பாதிக்கப்பட்டவர்களும் அவ்வாறு செய்வதாகக் கூறி, ஜெயலலிதா கும்பலுக்கு மறைமுகமாக வக்காலத்து வாங்குகின்றன. இது தான் அவாளின் பத்திரிக்கை தர்மம்!

கிரிமினல் படையின்

சேனாபதி தாக்கரே

“சேனாதிபதி பாலாசாகேப் தாக்கரே” என்றழைக்கப்படும் - மராத்திய மாநிலத்தை ஆளும் கூட்டணியின் பெரிய பங்காளியான சிவசேனா சர்வாதி காரி, இந்திய அரசியல் தலைவர்களிலேயே பலவகையிலும் விந்தியாசமானவர்.

அவர் ஒரு அரசியல் தலைவராவது சமூக விரோத கிரிமினல் மாஃபியா கும்பவின் தலைவனா?

அவர் ஒரு பாசிஸ்டா அல்லது இந்துமத வெறி மராத்திய இனவெறியரா?

— இப்படி எந்த வகையிலே அவரை வைப்பது என்று அடையாளங்காண முடியாதவாறு முதலாளித்துவ அரசியல் விமர்சகர்களைத் திணறடித்துக் கொண்டிருப்பவர்.

இந்திய தண்டனைச் சட்டப்படி குற்றங்களைச் செய்பவர்களை விட அதற்குப் பின்னணியில் இருந்து தூண்டி இயக்குபவர் அதிகமான கடுமையான தண்டனைக்குரியவர். இந்தப் படிக்கு இந்திய தண்டனைச் சட்டங்கள் மட்டும் சரியான, உறுதியான முறையில் அவர் மீது பாய்ந்திருக்குமானால் பலமுறை தூக்கு தண்டனைகளும், ஆயுள் தண்டனைகளும் பெற்று அழிந்து போயிருப்பார். அந்த அளவு கொலை, கொள்ளை, சுற்பழிப்பு, கலவரங்கள், குறையாடல், தீ வைப்பு, மிரட்டிப் பணம் பறிப்பு, கள்ளக் கடத்தல் என்று எல்லா வகைக் கிரிமினல் குற்றங்களுக்கும் சூத்திரதாரியாக உள்ளவர் இந்த “பாலா சாகேப் தாக்கரே”. இப்படிப் பட்டவர் மீது இந்திய தண்டனைச் சட்டம் பாய மறுக்கிறது.

இன-மதவெறிக் கலவரத்தைத் தூண்டி பயங்கரவாதப் படுகொலைகளை பகிரங்கமாக நடத்தி வருபவர்தான் இந்த பால் தாக்கரே என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் மிகக் கொடிய கருப்புச் சட்டம் என்று கூறப்படும் பயங்கரவாதக் கலவரப் பகுதி சட்டம் “தடா” வை நீக்கி விடக் கூடாது. நீட்டிக்க வேண்டும் என்று வாதாடி வருகிறார். காரணம் அந்தத் தடா சட்டம் அவருக்கு எதிராகப் பாய மறுக்கிறது; மாறாக அவரது பயங்கரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்களைத் தான் பலி வாங்குகிறது.

அயோத்தியில் பாபரி மகுதியை இடித்துத் தரை மட்டமாக்கியது “நான்

ஏவிவிட்ட என்னுடைய ஆட்கள் தான்” என்று நாடே கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்த போதும் திமிரோடு சொன்னார் பால் தாக்கரே. ஆனால் அந்த மகுதி இடிப்பு வழக்கில் அவரோ, அவரது ஆட்களோ குற்றவாளிகளாக்கப்படவில்லை.

ஆரிய இனவெறியன் நாஜி இட்வர், இந்துமதவெறியன் கோட்சே ஆகியோரைத் துதிபாடும் இந்த பால் தாக்கரே, வாயைத் திறந்தாலே பாசிச நஞ்சு கக்கிய போதும் இந்திய அரசின் செல்லப் பிள்ளையாகவே நடத்தப்படுகிறார்.

இதற்கு என்ன காரணம்? பால் தாக்கரே தனது சமூக விரோதக் கிரிமினல் குற்றங்களை அரசியல் போர்வையில் மறைத்துக் கொள்வது; தனது பாசிச நடவடிக்கைகளை பரபரப்பான வாய்ச்சவடால்களால் பூசி மெழுகுவது; தனது மராத்திய இன வெறி - இந்து மதவெறியை தீவிர தேச பக்த சாயத்தினால் பூசிக் காட்டுவது ஆகியவற்றில் அவருக்குள்ள திறமையா?

“ஆரிய இனவெறியன்

நாஜி இட்வர்

இந்து மதவெறியன்

கோட்சே

ஆகியோரைத்

துதிபாடும் பால்தாக்கரே இந்திய

அரசின் செல்லப்பிள்ளையாகவே

நடத்தப்படுகின்றார்”.

இவற்றை விட முக்கியமாக இந்திய ஆளும் வர்க்கங்களுக்கும், அவர்களின் அரசியல் பிரதிநிதிகளுக்கும் பால் தாக்கரே மிகவும் அவசியமாக உள்ளார். “இந்து, இந்தி, இந்தியா” என்கிற சிறுபான்மை மத, இன, மொழி ஒடுக்குமுறைக் கொள்கைக்கும், குறிப்பாக மராத்திய அரசியலில் தமது இறுக்கமான பிடியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் தாக்கரே அவர்களுக்குத் தேவையாக இருக்கிறார்.

பால்தாக்கரே சிவசேனாவை நிறுவிய போது இருந்த அரசியல், பொருளாதார, சமூகப் பின்னணி, அதன்பின் அதன் நடவடிக்கைகள்; எது எதற்கெல்லாம்

அந்த அமைப்பு எப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது என்கிற வரலாறு - இவை இந்திய அரசியலில் பால்தாக்கரே ஒரு செல்லப் பிள்ளையாக நீடிப்பதன் இரகசியத்தைச் சொல்லும்.

1960-களின் மத்தியில் நாடு மீள முடியாத பொருளாதார நெருக்கடியில் சிக்கியது. பொருளாதாரத் தேக்கமும் பண வீக்கமும் அவற்றின் விளைவாக விலைவாசி ஏற்றமும் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் தலைவிரிந்தாடின. 9 மாநிலங்களில் காங்கிரசு ஆட்சியை இழந்து கூட்டணிகளோ, எதிர்க்கட்சிகளோ ஆட்சியைப் பிடிக்க, அரசியல் உறுதிப்பாடு குலைந்தது. பொருளாதார நெருக்கடிகளின் சுமை முழுவதும் உழைக்கும் மக்கள் மீது ஏற்றப்பட்டு அவர்கள் பலவகைப் போராட்டங்களிலும் குதித்தனர். முக்கியமாக மேற்கு வங்கத்தில் வெடித்த நக்சல்பாரி உழவர் பெரெமுச்சி மற்ற மாநிலங்களைப் பற்றிப் படர்ந்தது.

பெரு நகரங்களில் தொழிலாளர்கள் போராட்டங்கள் தீவிரமடைந்தன. அவர்கள் வழக்கமான போலிக் கம்யூனிஸ்ட்களின் தலைமையை நிராகரித்து புரட்சிகரத் தலைமையை நாடினர். இந்த நிலையில் மேற்கண்ட நெருக்கடிகளுக்குப் பிற்போக்கான காரணங்களைக் கற்பித்து உழைக்கும் மக்களை குறிப்பாக இளைஞர்களைத் திசை திருப்பும் தீர்வுகளை முன் வைத்து உதிரித் தொழிலாளர்களைத் திரட்டி கம்யூனிசத்தின் எழுச்சியை அடக்குவதற்கு ஆளும் வர்க்கங்களும் கட்சிகளும் திட்டமிட்டன. அதன் ஒரு பகுதியாக மராட்டிய மாநிலத்தில், குறிப்பாக பம்பாய் பெருநகரில் தோன்றியது தான் சிவசேனா. பம்பாய் பெருநகரில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வாழும் இடம் - தொழில் நெருக்கடி அனைத்துக்கும் காரணம் மற்ற மாநிலத்தவர்கள் குறிப்பாக “மதராசிகள்” எனப்படும் மலையாளிகளும் தமிழர்களும் தான் என்கிற காரணத்தை முன் வைத்து சிவசேனாவை நிறுவினர். “ஃப்ரீ பிரஸ் ஜெர்னல்” என்ற பத்திரிகையின் அப்போதைய கருத்துப்பட ஓவியராகப் பணிபுரிந்த பால்தாக்கரே.

“மண்ணின் எழைநீர்களுக்கே வேலை வாய்ப்பளிக்க வேண்டும்” என்கிற முழுக்கம் அப்போது பல மாநிலங்களிலும் எழுந்து கொண்டிருந்தது. அதற்கே இனவெறித் தன்மை பூட்டினார் பால்தாக்கரே. மராட்டிய மாநிலத்தின் தொழில் துறை முழுவதையும் ஆக்கிரமித்து நீண்ட காலமாகவே ஆதிக்கம் செலுத்தி வருபவர்கள் பார்சி - பனியாமார்வாடி முதலாளிகள் தாம். இன உரிமைப் போராட்டம் என்றால் இவர்களுக்கு எதிராகவும் இவர்களின் ஆளும் பிரதிநிதியான மைய அரசுக்கும் எதிரா

கத் தான் இருக்க வேண்டும். ஆனால் பிழைப்புத் தேடி பம்பாய்க்குத் தஞ்சம் புகுந்த உழைக்கும் பிற தேசிய இன மக்களுக்கு எதிராக மராத்திய இனவெறியைத் தூண்டிவிட்டார் பால்தாக்கரே. இப்போது சிறுபான்மை மதப்பிரிவினருக்கு எதிராக இந்து மத பாசிச - வெறியை ஏவி விடுகிறார்.

அவர் மராத்திய இனவெறியின் சின்னமாக மராத்தியப் பேரரசை நிறுவிய சத்ரபதி சிவாஜியை முன்னிறுத்தினார். பின்னாளில் தன்னையே மராத்தா சாதியைச் சேர்ந்த மராட்டியப் பேரரசனாகக் கருத்த தலைப்பட்டார். "சத்ரபதி சிவாஜி - மொகலாயப் பேரரசர்களை எதிர்த்துப் போரிட்டு இந்து சாம்ராஜ்யத்தை நிறுவிய இந்து தன்மாண்ச் சிங்கம்" என்று ஏற்கனவே மதவெறியின் சின்னமாக ஆர். எஸ். எஸ். பாசிச பரிவாரங்களால் முன்னிறுத்தப் படுபவர். இதன் காரணமாக பின்னாளில் சிவசேனா ஆர். எஸ். எஸ். பாசிசக் கூட்டணி உருவானது. தன்னை ஒரு தேசபக்கத் தலைவனாக முதன்மைப்படுத்தும் என்பதால் மராத்திய இனவெறியை அடக்கி வாசித்து வருகிறார் பால்தாக்கரே.

இப்போது ஆர். எஸ். எஸ். பாரதிய ஜனதாக் கும்பலின் சகபாடியாகப் பிணைந்து விட்டபோதும், பால்தாக்கரேயை ஒரு தலைவனாக உருவாக்கி உலக்குவித்தது காங்கிரசுதான். 1966 ஜூன் 19-ந் தேதி சத்ரபதி சிவாஜி பிறந்தநாள் - சிவசேனாவை நிறுவிய பால்தாக்கரே ஆறே மாதங்களில் பம்பாய் நகரம் முழுவதும் 95 கிளைகளை அமைத்தார். அதற்கு முக்கிய காரணம், அப்போது மராட்டிய மாநில முதல்வராக இருந்த வி.பி. நாயக், மத்திய அமைச்சராக இருந்த ஓய்.பி. சுவான், அனைத்திந்திய காங்கிரசு பொருளாளர் எஸ்.கே. பட்டீல் ஆகியோரின் தூண்டுதலும், உதவியும் தான்.

நேருவின் நம்பகமான அரசியல் தரகராக இருந்து இந்தியாவின் சீனா போரில் நேரிட்ட படுதோல்வியின் காரணமாக இராணுவ மந்திரி பதவி பறிக்கப்பட்ட கிருஷ்ணமேனன் இரு போலிக் கம்யூனிஸ்டு கட்சிகளின் ஆதரவுடன் 1967 பொதுத் தேர்தலில் சுயேச்சை வேட்பாளராக பம்பாய் தொகுதியில் போட்டியிட்டார். நேருவின் இடதுசாரி - சோசலிசக் கொள்கைகளுக்கு காரணம் அவர்தான் என்று கருதிய பம்பாய் பெரு முதலாளிகள் அவரை எப்படியும் தோற்கடித்து விடவேண்டும் என்று விரும்பினர். அதற்காக அப்போது பிரதமராகி இருந்த இந்திரா மராட்டிய காங்கிரசுத் தலைவர்கள் மூலம் பால் தாக்கரேயைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார். பம்பாயில் குடியேறியிருந்த மலையாளிகள், தமிழர்கள் அனைவரும் கிருஷ்ணமேனனை ஆதரித்ததா

கக் குற்றஞ்சாட்டி அவர்களுக்கெதிராக இனவெறி பயங்கரவாதத் தாக்குதலைக் கட்டவிழ்த்து விட்டார் பால்தாக்கரே. குறிப்பாக சிறு வியாபாரிகள், உதிரிப் பாட்டாளிகள் பலர் படுகொலை செய்யப்பட்டதோடு, அவர்களது குடியிருப்புகள், கொளுத்தப்பட்டு, பிற சொத்துக்கள் குறையாடப்பட்டு பம்பாய் பெருநகரில் இருந்து விரட்டப்பட்டனர். இதனால் மராட்டிய சிறு வியாபாரிகள், உதிரிப் பாட்டாளிகளுடைய பெரும் ஆதரவைப் பெற்றுதோடு, வீட்டு மனை கட்டிட வியாபாரிகள், முதலாளிகள் சிவசேனாவின்

"கட்சிக்குள் ஜனநாயகத்தைக் கோரும் போக்கு எழுந்து விட்டது. இதை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியாது". - தாக்கரே

முதுகெலும்பாக அமைந்தனர். சமூக விரோத கிரிமினல்களின் கூடாரமாக அது வளர்ந்தது.

அடுத்த ஆண்டு (1968) நடந்த பம்பாய் மாநகரத் தேர்தலில் 42 தொகுதிகளைக் கைப்பற்றி காங்கிரசுக்கு அடுத்த இடத்தைப் பிடித்தது. அந்த ஆண்டு பம்பாய் ஆலைத் தொழிலாளர்களிடையே பெரும் போராட்டங்கள் வெடித்தன. அவர்களது வேலை நிறுத்தங்களை உடைக்கவும், தொழிற் சங்கங்களைத் தகர்க்கவும் காங்கிரசு மற்றும் பெரு முதலாளிகளின் நேரடி உதவியுடன் "பாரதிய காங்கார் சேனா" என்ற தொழிற்சங்கப்

பிரிவை சிவசேனா நிறுவியது. பெரும்பாலும் கருங்காலிகளையும், கிரிமினல் ரௌடிகளையும் தலைவர்களாக அணிகளாகப் பெற்ற இந்தச் சங்கம் பெரு முதலாளிகள் போலீசு துணையுடன் "இடது சாரி" தொழிற்சங்க அலுவலகங்களைத் தாக்கி பல முன்னணித் தொழிலாளர்களைப் படுகொலைகள் செய்து, தொழிலாளர்களிடம் கட்டாய சந்தா வசூலிக்கத் துவங்கியது.

இதற்கிடையே "மர்மிக்" என்ற மராத்தி கருத்துப் பட பத்திரிக்கையும், பிறகு "சாம்னா" என்ற நாளிதழையும் பால் தாக்கரே துவங்கி நடத்தினார். பம்பாய் புற நகரில் கலாநகர் பகுதியில் கோட்டை போன்ற பாதுகாப்புடன் கூடிய மாளிகை கட்டிக் கொண்டார். கையிலும் கழுத்திலும் உத்திராட்ச மாலைகளைச் சுற்றிக் கொண்டு தன்னைச் சுற்றி தனிநபர் துதி, தனிநபர் சர்வாதிகார, தனிநபர் வழிபாடு செய்யும் அடியாட்படையை உருவாக்கிக் கொண்டார். திராவகத்தில் தோய்த்த பேனாவினால் இனவெறியைக் கிளரும் கட்டுரைகள், கருத்துப்படங்களை வரைந்து தள்ளினார். எங்காவது ஒரு சொந்தக் காரணத்துக்காக ஒரு மராத்தியனை வேறொரு இனத்தவன் தாக்கிவிட்டால் போதும், அதற்கு இனச் சாயம் பூசி, பழி வாங்கும்படி தூண்டி தூபம் போடுவார்.

இப்படிப்பட்ட இனவெறியின் காரணமாக, சிவசேனா நிறுவப்பட்ட பத்தாண்டுகளில் பம்பாய் பெருநகர், தானா, கல்யாண் முதலிய புறநகர் பகுதிகளில் சக்திவாய்ந்த குண்டர்படையாக விரிவகடந்தது. அறுபதுகளில் "கம்யூனிஸ்டு" தொழிற்சங்கங்களைத் தகர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட சிவசேனா குண்டர்படை எழுபதுகளில் தத்தா சமந்தின் தலைமையிலான போர்க்குணமிக்க தொழிற்சங்கவாத அமைப்புகளைத் தகர்ப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஐந்து நட்சத்திர விடுதிகள், ஏர்-இந்தியா விமான சேவை முதல் துணி ஆலைகள் வரை பல பிரிவுகளில் புகுந்து கருங்காலிச் சங்கங்களை நிறுவியதோடு தொழிலாளர்களை மிரட்டி உறுப்பினர்களாக்கி, கட்டாய சந்தா வசூல் செய்தது. வேலை நிறுத்தங்களை உடைக்கும் கருங்காலித் தளம் செய்து முதலாளிகளிடமிருந்தும் ஏராளமாகக் கைக்கூலி பெற்றது.

1975-77-இல் அவசர நிலை பாசிச ஆட்சியைப் பிரகடனம் செய்த இந்திரா தீவிர இடது சாரி - வலது சாரி சக்திகளுக்கு எதிரான முற்போக்குவாதியாகக் காட்டிக் கொள்வதற்காக நக்சல்பாரி கம்யூனிச அமைப்புகளோடு ஆர். எஸ். எஸ். ஆனந்த் மார்க்கம் ஆகிய மதவெறி அமைப்புகளையும் சிவசேனாவையும் தடை செய்தார். உண்மையில் சிவசேனாவின் மீதான தடை ஒரு கண் துடைப்பு

தான்; ஏனென்றால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் சிவரோடு, தடை செய்யப்பட்ட பிற அமைப்பின் முன்னணி வீரர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்ட போதும் சிவசேனா "சேனாபதி" மீது இந்திரா அரசுகை வைக்கவே இல்லை. தனது கட்சியைத் தடை செய்தாலும் அவசர நிலை ஆட்சியைப் பால்தாக்கரே எதிர்க்கவில்லை; மாறாக அடுத்து நடந்த தேர்தலில் ஆட்சியைப் பிடித்த ஜனதா கட்சி, நாடாளுமன்ற உரிமை மீறல் குற்றத்துக்காக இந்திராவைக் கைது செய்தபோது அதை எதிர்த்து "புந்த" நடத்தினார். 1980-களில் பம்பாய் பெருநகராட்சியை சிவசேனா கைப்பற்றியது. இளவெறிக்கும் பலுக்கையுரிய புனிதவாதம் பேசி வந்த சிவசேனாவும் லஞ்ச ஊழல், அதிகார முறை கேடுகளில் முழுகித் தினைந்தது. அது கட்டி வைத்திருந்த குண்டர்படை வியூபாரிகள், தொழிலதிபர்களிடம் "மாழல்" வசூலிக்கும் கிரிமினல் மஃபியாவாக வளர்ந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து சிவசேனாவின் நடவடிக்கைகளிலும், தத்துவத்திலும் இரண்டு முக்கிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. பம்பாய் பெருநகரைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நெருப்போர், இரகசிய உலக கிரிமினல் மஃபியா கும்பல்களுக்கிடையே உச்ச கட்டத்தை எட்டியது. தாலுது, கௌலி, நாயக் ஆகிய மூன்று மஃபியா கும்பல்கள் மூர்க்கத்தனமான போரில் இறங்கி ஒருவரை ஒருவர் கொன்று குவித்தனர். அது பம்பாய் பெருநகரில் வீடு, வீட்டுமனை வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது, வியாபாரிகள், முதலாளிகள் ஆகியோரிடம் பணம் பறிப்பது, சினிமா உலகை ஆட்டிப் படைப்பது, போதை மருந்து - ரொக்கம் - தங்கம் - மின்னணுப் பொருள் கடத்தல் ஆகிய கிரிமினல் தொழில்களில் யார் ஆதிக்கம் வகிப்பது என்பதற்கான பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய் புரளும் கிரிமினல் தொழிலுக்கான போராக பரிணமித்தது. சிவசேனா தானே ஒரு கிரிமினல் மஃபியா கும்பலாக இருந்த போதும், இந்த மூன்று பிரிவினரையும் மாறி மாறி ஆதரித்து ஆதாயம் அடைந்தது. இந்த நெருப்போரின் இறுதியில் தாலுது இப்பிரகிமின் கும்பல் வென்று இரகசிய உலக அதிகாரத்தைப் பிடித்தது; கௌலியையும், அமர் நாயக்கையும் மராத்தியர் என்கிற காரணத்தினால் சிவசேனா ஆதரித்த போது, அதிகாரப் போரில் வென்ற தாலுதுடன் இரகசிய உறவு வைத்துக் கொண்டது சிவசேனா.

ஆனால், இது அப்போது சிவசேனா எடுத்திருந்த புதிய அவதாரத்துக்கே முரணானதாகவும், பித்தலாட்டமாகவும் இருந்தது. ஏனெனில் மராத்திய இளவாதம் ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள், பிற தேசிய இனத்துக்கு எதிரானதுதான். இதனால் பம்பாய் பெருநகருக்கு வெளியேயும், குறிப்பாக தன்னை ஒரு

"தேசிய" கட்சியாகக் காட்டிக் கொள்வதும் சாத்தியமில்லை என்பதால் இசுலாமியருக்கு எதிரான இந்து மத வகுப்புவாத அவதாரம் எடுத்தது. சிறுபான்மை இசுலாமியருக்கு எதிராக பாகிஸ்தானுக்கு எதிராக விஷங்கக்கும் கூச்சல் போடத் துவங்கியது. இதில் ஆர்.எஸ்.எஸ். பாரதீய ஜனதாவை கையாலாகாதவர்கள் என்று இழித்துப் பேசி போட்டியிடும் அளவு முன்னேறியது. அதே சமயம் தாலுது இப்ராகீம் கும்பலுடன் இரகசிய உறவு கொண்டிருந்தது.

இந்தப் புதிய அவதாரத்துக்குப் பிறகு தான் பம்பாய் பெரு நகர ஆட்சியைப் பிடித்ததோடு ஒரளங்காபாத் நகராட்சியில் மயிரிழையில் பெரும்பான்மை பெறத் தவறியது. மராட்டிய சட்ட மன்றத்துக்குள் நுழைந்தது. இதுவரை சிவசேனா கேலி பேசி வந்த ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரத்தின் அதிரடிப் பிரிவாக மாறியது. பம்பாயிலும் பிற மராட்

டிய நகரங்களிலும் பல மதவெறிக்கலவரங்களை நடத்தியது. ஆறம்பம் முதல் தலித் இயக்கத்துக்கு எதிராக மராத்தி மேல் சாதித் தாக்குதல்கள் நடத்தி வந்ததோடு மரத்வாடா பக்கலைக்கழகத்துக்கு அம்பேத்கார் பெயர் சூட்டுவதற்கு எதிராக சாதிப்படுகொலைகளை நடத்தியது. மண்டல்கமிசன் - இடஒதுக்கீட்டைக் கடுமையாக எதிர்த்தது. பாகிஸ்தான் விளையாட்டுக்காரர்கள், சினிமாக்காரர்கள் பம்பாய் வருவதை எதிர்த்துக் கலகங்கள் நடத்தியது. பத்திரிக்கையாளர்களைத் தாக்குவதையும் வழக்கமாக மேற்கொண்டது.

1989 பொதுத் தேர்தல்களில் நாடெங்கும் ராஜீவ் காங்கிரசு எதிர்ப்பு அலை வீசியதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு பாரதீய ஜனதாவுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து நாடாளுமன்றத்துக்குள் நுழைந்

து. அடுத்து வந்த 1990 சட்டமன்றத் தேர்தலில் மராத்திய சட்டமன்ற "மந்திரா வயத்தி"ல் காவிக் கொடி பறக்குமென்று அறிவித்தார் பால்தாக்கரே. அந்தக் கனவு உடனே நிறைவேறவில்லை. எனினும் சிவசேனா எதிர்க்கட்சி இடத்தைக் கைப் பற்றியதோடு கூட்டணிக்கு 94 எம்.எல்.ஏ. இடங்கள் கிடைத்தன. ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரங்களோடு சேர்ந்து கொண்டு அயோத்தி பாபரி மகுதி இடிப்பில் தனது கட்சிக்கே பங்கு இருப்பதாக வம்பீற்றிக் கொண்டது. ஆனால் இரண்டு பின்னடைவுகளை சிவசேனா சந்தித்தது. தேர்தல் விதிமுறைகளுக்கு விரோதமான முறையில் மதவெறி வகுப்புவாதப் பிரச்சாரம் செய்ததற்காக அதன் எம்.எல்.ஏ., எம்.பிக்கள் தேர்தல் செல்லாதென்று அடுத்தடுத்து உயர் நீதி மன்றத் தீர்ப்புகள் வந்தன. அந்த வழக்குகள் இன்னமும் உச்ச நீதிமன்ற விசாரணையில் உள்ளன. அக் கட்சியின் தலைவர்களில் ஒருவரான சகான் பூஜ்பால் முதன்முறையாக சிவசேனாவைப் பிளந்து கொண்டு போய் காங்கிரசில் இணைந்து மந்திரியானார். இதற்குக் காரணம் சிவசேனாவின் இரண்டாம் மட்டத்தில் இருந்து பூஜ்பாலைப் புறக்கணித்து விட்டு, மனோகர் ஜோஷியை எதிர்க் கட்சித் தலைவராக்கியதுதான். பூஜ்பாலுக்கு இரண்டாவது முறை பம்பாய் மேயர் பதவி கொடுத்து சமரசம் செய்து கொள்ள தாக்கரே முயன்றார். ஆனால் அது பலிக்கவில்லை. அவர் கட்சி மாறிவிட்டார்.

தன்னை ஒரு நாஜிக் கட்சியாகப் பாலித்துக் கொள்ளும் சிவசேனாவுக்கு இது முதல் பெரும் பிளவு - பெரிய அதிர்ச்சி தான். அதன் நான்கு நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களில் இரண்டு பேர் காங்கிரசினால் விலைக்கு வாங்கப்பட்டு, சிவசேனாவில் இருந்து விலகி, கட்சிசாராத தகுதியை அடைந்தனர். அயோத்தி பாபரி மகுதி இடிப்புக்கு உரிமை பாராட்டி பகிரங்கமாகவே பம்பாய் மதவெறிப் படுகொலைகளை நடத்தியபோதும் சிவசேனா செல்வாக்கு சரியத் தொடங்கியதோடு, உட்கட்சிக் குடுமிப் பிடிச் சண்டை வெடித்தது. மாதவ் தேஷ் தலைவர் பத்திரிக்கையாளர்களைக் கூட்டி பகிரங்கமாகவே சேனாபதி மீது குற்றஞ்சாட்டினார். "பால்தாக்கரேயின் மருமகன் ராஜ் தாக்கரேயையும், மகன் உதய் தாக்கரேயையும் வாரிசுகளாக வளர்த்து, பரம் பரைத் தலைமையைத் திணிப்பதற்கு முயற்சி நடக்கிறது" என்று அவர் சிவசேனா தொண்டர்களை எச்சரித்தார். அதே சமயம் 1990-க்குப் பிறகு நடந்த எல்லா இடைத் தேர்தல்களிலும், பம்பாய் மாநகரத் தேர்தல்களில், மாவட்ட மன்றத் தேர்தல்களிலும் சிவசேனா அடுத்தடுத்து தோல்வி கண்டது.

இப்படி ஏற்பட்ட உட்கட்சி எதிர்ப்

பையும், தேர்தல் பின்னடைவையும் சமாளிப்பதற்கு ஒரு அதிரடி நடவடிக்கையாக சிவசேனாவின் சேனாதிபதி பதவியில் இருந்து விலகுவதாக அறிவித்தார். பால் தாக்கரே. இது மோகன் தாஸ் காந்தி முதல் கருணாநிதி வரையில் கட்சி மீது தனது சர்வாதிகாரப் பிடியை இறுக்குவதற்கான ஒரு உத்தி தான் என்றாலும் இதற்கு பால் தாக்கரே சொன்ன காரணம் வித்தியாசமானது. "கட்சிக்குள் ஜனநாயகத்தைக் கோரும் போக்கு எழுந்து விட்டது. இதை என்னால் சகித்துக் கொள்ள முடியாது" என்று பகிரங்கமாகவே அறிவித்தார்.

உண்மையில் தலைமைப் பதவியைத் துறப்பது அவரது நோக்கமே கிடையாது. தனது வாரிசுகளுக்கு எதிரான போட்டியை ஒடுக்குவதும், தனது சர்வாதிகாரத்தை உறுதி செய்வதும் தான் அவரது நோக்கம். அவர் எதிர் பார்த்தபடியே அவர் ஊட்டி வளர்த்த விசுவாசப்படை பால்தாக்கரேயின் நெடிய மதிற் சுவர் மாளிகையின் முன்னே திரண்டது. "தாக்கரேதான் எங்கள் ஒரே தலைவர்" என்று வெற்றிக் கூச்சல் போட்டது. மனோகர் ஜோஷி, பிரமோத் நிரவால்கர், சதிர் ஜோஷி ஆகிய அடுத்த மட்டத் தலைவர்களும் தாக்கரே காவில் விழுந்து தமது விசுவாசத்தை நிரூபிக்க வேண்டியதானது.

தாக்கரே தனது பதவி விலகல் நாடகத்தை முடித்துக் கொண்டதோடு, அதன் நோக்கம் என்னவென்று சேனாபவன் பேரணியில் பிரகடனம் செய்தார், "துணிச்சல் மிகு இளைஞர்களின் கட்சிக்குத்தான் நான் தலைமையேற்க விரும்பினேன். சுமமா உட்கார்ந்து கொண்டு விமர்சனம் செய்யும் கோழிகளின் கட்சிக்குத் தலைமையேற்க விரும்பவில்லை. அதன் பின்னர் மனோகர் ஜோஷி அறிவித்தார். "அவர் கட்சிக்கு ஒரு புதிய திட்டத்தை தந்து இன்னும் செயலாக்கமும் கட்டுப்பாடும் மிக்க இளைஞர்களை ஈர்க்க விரும்பினார்."

இதன்பொருள் என்னவென்று விரைவிலேயே தெரியத் துவங்கி விட்டது. மராட்டிய மாநிலம் முழுவதும் குறிப்பாக பம்பாய் பெருநகரிலும் புறநகரிலும் பெருமளவு சமூக விரோதக் கிரிமினல் எல் குற்றவாளிகளை உறுப்பினர்களாக்கி, அவர்களுக்கு இந்து மதவெறி பாசிச போதனையும், பயிற்சியும் ஆயுதங்களும் அளித்துத் தயாரித்தனர். அருண் கௌரி, அமர்நாயக் ஆகிய இரு தாதாக்களுடன் நேரடி கூட்டு ஒப்பந்தம் போட்டுக் கொண்டு பம்பாய் பெருநகர, புறநகர இரகசிய உலகையும், சினிமா உலகையும் தனது ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தனர். உருட்டல் மிரட்டல் வன்முறை வழிகளில் கோடிக்கணக்கில் கட்சி நிதி குவித்தனர்.

பாபரி மசூதி இடிப்பைத் தொடர்ந்து

"செய்து முடித்து விட்டோம்
நாங்கள் செய்து முடித்து
விட்டோம்
எனது பையன்கள்
மசூதியை
உடைத்தெறிந்து
விட்டார்கள்".

— தாக்கரே

இந்து மத வெறிப்படுகொலைகளை ஆர். எஸ். எஸ். பரிவாரங்கள் கட்டவிழ்த்து விட்டபோது, பம்பாய் பெருநகரிலும், புறநகரிலும் சிவசேனா அதற்குத் தலைமையேற்றது. பம்பாய் ஜோகேஸ்வரியில் தொழிற்சங்கத் தகராறு காரணமாக இரு மூட்டை தூக்கும் தொழிலாளிகளை, சில முசுலீம் தொழிலாளிகள் கொன்று விட்டனர். இதையே இந்துக்களுக்கு எதிரான தாக்குதல் என்று சித்தரித்துப் பழி வாங்கும் தாக்குதல்களைத் தொடுக்கும்படி சிவசேனா வெறியர்களுக்குத் தாக்கரே உத்தர விட்டார். நூற்றுக்கணக்கான இசுலாமியர்கள், முதியோரும், பெண்களும், குழந்தைகளும் வெட்டிச் சாய்க்கப்பட்டனர். அப்பாவிகள் பலரைப் பிடித்து, கலவரத்தில் ஈடுபடும் பயங்கரவாதிகள் என்று முத்திரை குத்திச் சுட்டுக் கொன்றனர். போலீசும் - சிவசேனா கிரிமினல்களும். இசுலாமியர் மட்டுமின்றி தமிழர்கள், மலையாளிகள், வங்காளிகள் என்று பல ஆயிரம் பேர் அகதிகளாகத் துரத்தியடிக்கப்பட்டனர். இதன் மூலம் பல குடிசைப் பகுதிகளைக் காலி செய்து விட்டு மனைகளாக்கி கட்டிடப் பெரு முதலாளிகளிடம் இருந்தும் பல கோடி ரூபாய் வசூல் செய்தனர்.

சிவசேனா கிரிமினல்களின் மத வெறிக் கொலைக்குப் பதிலடியாக, ஆத்

"முஸ்லிம்கள்
பாகிஸ்தானியர் போல
இங்கே நடந்து
கொண்டால் அவர்களது
புட்டத்தை எட்டி
உதைப்பேன்".

— தாக்கரே

திரமுற்ற, இசுலாமிய இளைஞர்களை வைத்து சிறுபான்மை அடிப்படையிலும், இரகசிய உலக மஃபியாக்களும் இணைந்து பம்பாய் நகரில் பல குண்டு வெடிப்புகளை நடத்தி அதிலும் நூற்றுக்கணக்கானோர் பலியாயினர். இதையே இந்து - முஸ்லீம் வகுப்புவாதப் போராக சித்தரித்து, முஸ்லீம் இரகசிய உலகத் தாதாக்களுடன் காங்கிரசு முதல்வர் சரத் பவாருக்குள்ள உறவை அம்பலப்படுத்தி சிவசேனா - பாரதீய ஜனதா கூட்டணி அதிகாரத்தைப் பிடித்தது. சிவசேனாவின் மனோகர் ஜோஷி என்ற கட்டுமானத் தொழிலதிபர் முதல்வராக்கப்பட்டார். ஆனால் பால்தாக்கரே உண்மையான அதிகார மையம் தான் தான் என்பதைப் பகிரங்கமாக அறிவித்தார். அரசு ஆவணங்கள் - கோப்புகள் அவரது பரிந்துரைகளைப் பெற்றே ஆணைகளாக வருகின்றன. பம்பாயில் குடியேறுவதற்கு அனுமதி முறை, பம்பாயில் சட்ட விரோதமாகக் குடியிருக்கும் வங்காள தேசிகளையும், பாகிஸ்தானிகளையும் கண்டு பிடித்து வெளியேற்றுவது என்கிற பெயரில் முஸ்லீம்கள் மீதான வேட்டை என்று மத, இனவெறி, அதிரடி நடவடிக்கை எடுக்கும்படி ஆணையிட்டார்.

சிவசேனா துவங்கப்பட்டு 29 ஆண்டுகளில் படிப்படியாக முன்னேறி மாநில ஆட்சியைப் பிடிக்கும்ளவு வளர்ந்து விட்டதற்குக் காரணம் அடுத்தடுத்து வந்த காங்கிரசு அரசுகள் அதை ஊட்டி வளர்த்ததும், பாரதீய ஜனதா, ஆர்.எஸ்.எஸ். பரிவாரங்கள் அதற்கென ஒரு அரசியல் சமூகத் தகுதி வழங்கிக் கூட்டுச் சேருவதும் தான். இதோடு கூடவே இடது சாரி முற்போக்கு என்று கூறிக் கொள்ளும் இயக்கத்தினர் சிவசேனாவின் இன, மத வெறி, பாசிசத் தன்மைகளை அவ்வப்போது எதிர்த்து அம்பலப்படுத்தி வந்த போதும், அதன் கிரிமினல் மஃபியா குண்டர் படையைக் களத்தில் சந்திக்கும்படி தொழிலாளர்களையும் அணிகளையும் தயாரிக்கத் தவறி விட்டனர். காங்கிரசு கயவாளிகள் தமது குறுகிய கட்சி, அதிகார நலன்களுக்காக பஞ்சாபில் ஒரு ஜர்னல் சிங் பிந்தரன்வாலேவை உருவாக்கி, இறுதியில் அந்த மதவெறி இரத்தக் காட்டேரிக்கு தாமே பெரும்பலி கொடுக்க வேண்டியவராயினர். பம்பாய் பெரு நகருக்கே உரிய சீரழிந்த கழிசடைவடிவத்திலான இன்னொரு பிந்தரன்வாலேவான பால்தாக்கரே தன்னை ஊட்டி வளர்த்த காங்கிரசு - ஆர்.எஸ்.எஸ். பாசிசங்களுக்கே ஒரு சவாலாகத் திரும்பியுள்ளார். சகித்துக் கொண்டு சமரசம் செய்து வரும் அந்த ஆளும் கட்சிகளுக்கு இன்னமும் அவரது பயன்பாடு தேவையாக உள்ளது. ஆனால் உழைக்கும் மக்கள் இந்த கிரிமினல் படையைத் துடைத்தொழிக்காமல் ஒரு அடி கூட முன்னேற முடியாது.

மழுங்கல்

□ துரை சண்முகம்

“இந்த ராவுல இவ்ளோ சனம் எங் கோர்ந்து வருது?”

“தே! ரெண்டாட்டம் வுட்டு வருது புள்ள. பக்கத்துல தான் சினிமா கொட்டா!”

“தெரிஞ்சிருந்தாலும், படத்துக்கு போயிருக்கலாம்.”

“ஆமாம். பஸ் ஸ்டாண்டுலதான் கொசு ஒரு பக்கம்னா ஆளுக ஒருபக்கம் வெரட்டுறாது” ஒடுக்கு விழுந்த அலுமினியக் குவளையால் காஸ்களைச் சொறிந்து கொண்டும், மழுங்கிய கைகளால் கன்னத்தை தேய்த்துக் கொண்டும் கும்பலாய் அமர்ந்து அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தனர்.

“தே, தே முதுகுல என்னவோ புடுங்குற மாதிரி இருக்கு பாரு”

“அட கருவண்டு, என்னாங்குறேன் பச போட்ட மாதிரி ஒட்டிக் கெடக்கு” வண்டை நெருக்கிப் பிடிக்க முயற்சித்து, மழுங்கிய விரல் இடுக்குகள் ஒத்துவராத தால் கையால் உரசித் தள்ளினாள். “மாங்கொட்ட மாதிரி கொடஞ்சிருக்கு, ஒங்கு தெரியவே இல்லியா மூஞ்சப் பாரு” அவள் அக்கறையோடு கடிந்து கொள்ள, செல்லரித்தது மாதிரி இருந்த முக்கை உள்ளங்கையால் கசக்கியபடி தும்மிக் கொண்டே முன்பல் ஈறு தெரிய சிரித்துக் கொண்டாள்.

வளைந்த முதுகுத் தண்டின் மேல் முரடு கட்டிய மாதிரி இருந்த புண்ணில், கீழே கிடந்த காகிதத்தில் எச்சிலை தொட்டு ஒட்டி வைத்தான் இன்னொருவன். “வேலு புண்ணா இருக்கு நம்ம டாக்டர் கிட்ட காமி”

“எங்க நாகூர் பண்டிக முடிஞ்சி தான், கும்மாணம் முத்து புள்ள மண்டபம் போவணும்”

“நாகூருக்கு முணு நான் இருக்கு. நாளைக்கு வலங்கமான் போறம்ல கும் மாணத்துல ஏறங்கி காட்டிட்டு போவலாம்” அவளது ஆலோசனையை அவன் நிராகரித்தான். “தே நாளைக்கு தான் மன்னாரகுடிலே வெண்ணதாவி கஞ்சியும் கெடைக்கும், காசும் கெடைக்கும் இருந்துப்புட்டு, சாயங்காலம் மாதிரி வலங்கமான் போவலாம்.”

“எப்ப பாரு முத்த வுட்டு தான் போவ, ஏட்டிக்கு போட்டியே உம்பொழப்பு” எரிச்சலுடன் விலாவை கை எலும்பால் சொறிந்து கொண்டவளை, இன்னொருத்தி “வெடுக்குன்னு பேசாத

ஏன் அலுத்துக்குற” என்றாள் உரிமையோடு.

“இப்ப இல்லக்கா அவ எப்பவுமே இப்படித்தான் கொணம் கெட்ட செறுக்கிக்கி கோவந்தான் வரும். ஏட்டிக்கு போட்டிங்கிறாளே நேத்து இவ பேச்சு கேட்டுட்டு கூத்தா நல்லூர் போவாம திருவாரூர் போயிருந்தா நம்ப பொழப்பு என்னாயிருக்கும். பிரியானியோட பச்சையும், செவப்புமா நோட்டும் வுழுந்துதே எங்காவது கெடைக்குமா” காலைச் சுற்றும் கொசுக்களை கையசைத்து விரட்டிக் கொண்டே இன்னொருத்தியிடம் நியாயம் சொன்னாள் அவள்.

“சரி, சரி, பதிலுக்கு பதிலு பேசுனா சண்டைதான் வளரும். கும்மாணம் போறப்ப காட்டலாம், நாள கத என்னா சொல்லு?” பேச்சு வார்த்தைகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, நாளைய திட்டத்துக்கு பதில் கேட்டான் இன்னொருவன்.

“தோ பாரு என் ரோசன, நாளைக்கும் இங்கேயே திருவிசாவ முடிச்சிட்டு, பொறவு வலங்கமான் போவலாம். நீ என்னா சொல்லு.”

“சந்தாண்டே வெண்ணதாலின்னா கொஞ்சம் கூட்டம் வரும். சில்லற வுழும். இப்ப அவுதியா போயி என்னத வாரப் போறோம். வலங்கமான்ல ரெண்டாம் நாள்தான் காசு பேறும்” அனுபவத்தைப் பகிர்ந்து கொண்டு ஆமோதித்தாள் இன்னொருத்தி. நிலைமை சாதகமாயிருக்கும் என உணர்ந்தவர்களாய், அனைவரும் நாளை மன்னாரகுடியிலேயே பிச்சையெடுக்கலாம் என ஏற்றுக் கொண்டவர்களாய் “சரி சரி கொஞ்சம் படுக்கலாமா” என யோசித்தனர்.

“ஏண்ணே அப்படி அந்த கட்டையோரம் கொஞ்சம் சாயலாமா” என்றாள். ஏற்கனவே அவர்களை அருவருப்புடன் அடிக்கடி பார்த்துக் கொண்டிருந்தவன், “தே, தே! அப்படி போங்க அங்க ஒக்காந்து கெடக்கீங்கன்னுதான் எல்லாம் இங்க வந்தோம் இங்கயும் வர்றீங்களா பஸ் ஸ்டாண்டுல உங்க தொல்ல பெரிசாப் போச்சு. போங்க அந்தாண்டை” நெற்றியைச் சுருக்கிக் கொண்டு பெரிந்ந்து தள்ளினாள்.

“யப்பா ஆஸ்திய கேட்ட மாதிரில்ல கத்துற. இது உன் லூட்டு எடம் நீயே ஒக்காரு நாங்க வல்ல” அலுமினிய குவளையால் தலையில் அடித்துக் கொண்டு பதிலுக்கு கோபம் காட்டினாள்.

“தே அறிவுகெட்டதே, போ அந்தாண்டை சார் நீங்க கோலிச்சக்காதீங்க.” என்று மன்னப்புகு கேட்டுக் கொண்டு, அவளிடம் மெல்லிய குரலில், “தே பனாத நாயே, நம்ப பொழப்பே நாயி பொழப்பு. நீ இப்படி கண்டவங்ககிட்டேயும் தாண்டி குதிச்சா, நாள மறுநாள நாம ஒதுங்க முடியாது பொழப்பு கெட்டுடும் தெரியுமா! போடி அந்தாண்டை”, கோப

மாய் கையை ஒங்கி காண்பித்தாள்.

“ஆ! நீ பெரிய குபேரன் நான்தான் பனாத போறியா, அவன் என்னமா நாயி கணக்கா நம்மள வெரட்டுறான், நீ அதுக்கு மேல பாபுறியே!”

பதிலுக்கு வாயெடுக்க வந்தவனை, சமாதானப்படுத்தி ஒருவழியாய் அவர்களை சகஜ நிலைமைக்கு கொண்டு வந்தனர் மற்றவர்கள்.

“சரி எடமா இல்ல, தோ அந்த கக்கூசுக்கு இந்தாண்டை எடமிருக்கு. படுக்கறதுக்கு முன்ன அடிங்க அடிங்க காசு கணக்கு பண்ணி முடிச்சி போட்டுட்டு படுக்கலாம், வாங்க அங்கனயே போய் எண்ணலாம். இன்னொருவன் யோசனை சொல்ல, கசங்கிய துணிப்பை களருக்குள், பிச்சையெடுக்கும் பர்த்திரத்தை செருகி வைத்துக் கொண்டு இடத்தை மாற்றினார்கள்.

“தே காசு இப்படி தரையில கொட்டி எண்ணியே? துணில கொட்டுனா என்னா?” அவளது யோசனையைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல் அவள் பத்து காசு, கால் ரூபாய் என பிரித்து எடுத்துக் கொண்டிருந்தாள். எல்லோரும் ரூபாய் நோட்டுக்களை கசங்கிய நிலையில் அப்படியே கீழே வைத்து மேலே அலுமினியப் பாத் திரத்தை வைத்திருந்தனர். சில்லறையை எண்ணிக் கொண்டே நிமிர்ந்து பார்த்த ஒருத்தி “தே அவன் என்ன நம்பளயே பாரக்குறான்” என்றாள் சந்தேகமாக.

“அவன் கக்கூசு பாத்துக்குறவன் கும்மா பாப்பான் புள்ள” ஆறுதலாய் மறு மொழிந்தான். சில நிமிடங்கள் கழித்து அந்த கட்டணக் கழிப்பறை ஆளிடம், போலீஸ்காரன் வந்து சிகரெட் பற்ற வைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

“என்னடா இன்னைக்கு ஒண்ணும் பாரட்டியக் காணோம்” சிகரெட் புகை பரவ, மெலிதாய் நகைத்துக் கொண்டு, அவளது மேசைமேல் ஏறி உட்கார்ந்து ஒரு காலை தொங்கவிட்டு ஆட்டினான்.

“பின்ன என்ன சார், ஆளுங்களையும் தள்ளிட்டு காசையும் கேட்டா? இந்த பக்கமே வர மாட்டிருறாங்க”

“நான் என்னடா பண்ணது. நைட் ஆனா கொறச்சலா அம்பது ரூவா எஸ். ஐக்கு எடுத்து வக்கணும். தண்ணிக்கு வேற ஏற்பாடு பண்ணணும். என்னா பண்ணது சொல்லு”

“வழக்கமா வர்றவள கூடக் காணோம். ஏன் சார் அங்க ஒரு குட்டங்குளி கூட்டம் குந்திருக்கு, கை சில்லறை பொறளுதுன்னு தோணுது புடிச்சா குவார்ட்டுக்கு ஆவுடம்”

“எதுவா இருந்தா என்னா, வா கவனிக்கலாம்”

கடமை உணர்வோடு, மேசை மீதிருந்த தொப்பியை எடுத்து தலையில் பொருத்திக் கொண்டு, கட்டணக் கழிப்

பறை ஆசாமியையும் கூட்டிக் கொண்டு வந்தான்.

இரண்டு ரூபாயும், ஐந்து ரூபாய் மாக நோட்டுகள் மிகுந்திருப்பதைக் கண்டு பூரித்திருந்தனர் தொழுநோயாளிகள். பணத்தை அள்ளி மடியில் முடிச்ச போடும் நேரம், போலீசு வந்து எதிரே நிற்க வெடவெடத்தது எல்லோருக்கும். "தோ எழுந்து போறேன் சாமி" சட்டென எழுந்து நகர நினைத்தவர்களை மடக்கினான் போலீசு.

"ஏண்டா, கக்கசுகாரன் மேசையிலிருந்து பணத்தை எடுத்துட்டு எங்கடா நழு வப் பாக்ரூங்க். எடுறா பணத்தை இதுக்குதான் உங்களை பஸ் ஸ்டாண்டுக்குள்ள வுடறதில்ல"

மழுங்கிய விரல்களால் வாயைப் பொத்திக் கொண்டு நின்ற அவர்களுக்கு அழுகை பீறிட்டது. "சாமி நாங்க யாரு காசையம் எடுக்கல சாமி, இது பிச்ச எடுக்கு

முனகிக் கொண்டே, பதட்டத்துடன் நகர்ந்தவர்களைப் பார்த்து நக்கலாய் சிரித்துக் கொண்டான் கட்டணக் கழிப்பறை ஆசாமி. கொஞ்சம் தள்ளிப் போய் சாதனையாளனைப் போல் குலுங்கி குலுங்கிச் சிரித்தபடி "போலீசு அவனிடம் "யோவ் குவார்ட்டரும், பழமும் வாங்கியா" எனக் கூறிவிட்டு நினைத்து நினைத்து சிரித்துக் கொண்டான்.

கும்பலாக தள்ளிப் போனவர்கள் வாயிலும் வயிற்றிலும், அடித்துக் கொண்டு முனகியபடி திட்டித் தீர்த்தனர். வாய்விட்டு புலம்ப நினைத்த அவளை கவனமாக அடக்கினான் இன்னொருவன். "தே போனா போவது. நம்மள புடிச்சிட்டுப் போனா பொழப்பும் போயிடும், அடிச்சும் புடுவான் வா வா" என்றான் பதட்டத்துடன்.

"கொளையாட்டம் அம்பது ரூவா வரைக்கும் புடுங்கிட்டான் போனா

பாவி" என்றான் கலங்கியவாறு. திரும்ப, திரும்ப திட்டியவாறு புலம்பிக் கொண்டிருந்தவளை வாயை மூடும்படி எச்சரித்தான் இன்னொருவன். இன்னொருத்தியும் முனகியபடி சபித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அக்கம் பக்கமாய் வேடிக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் பலரும் தங்களுக்குள் அனுதாபப்பட்டு 'உச்' கொட்டினர்.

"ஏம்மா இத்தனை பேரு இருக்கு நீங்க பணத்த யாராவது ஒருத்தர் மறச்சிருக்கக் கூடாது, சில்லறையாவது போனா போவதுன்னு விட்டுக்கலாமல்" ஒருத்தி சொல்ல இன்னொரு பெண் "ஆமாங்குறன் இந்த ஆளுங்க அதனாலும் செஞ்சிருக்கலாம். இப்புடி அநியாயமா வுட்டுட்டுதுங்க" என்றாள்.

கூப்பிட்ட நேரத்தில் உதவுவதற்கு இல்லாமல் ஆளுக்கு ஆள் உபதேசம் பேசுவது அவளுக்கு எரிச்சலைத் தந்தது.

"சரி வா கெடக்கு உயிரு போனாலும் ஏன்னு கேக்காத சனங்க பேசறத பாரு" முனகியபடி, பேசிக் கொண்டிருந்தவளை அழைத்தாள். இன்னொருத்தி தாளாமட்டாமல் கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

ஏற்கனவே படுக்க வந்தவர்களை விரட்டி அடித்தவனும் பக்கத்தில் நின்றவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டான்.

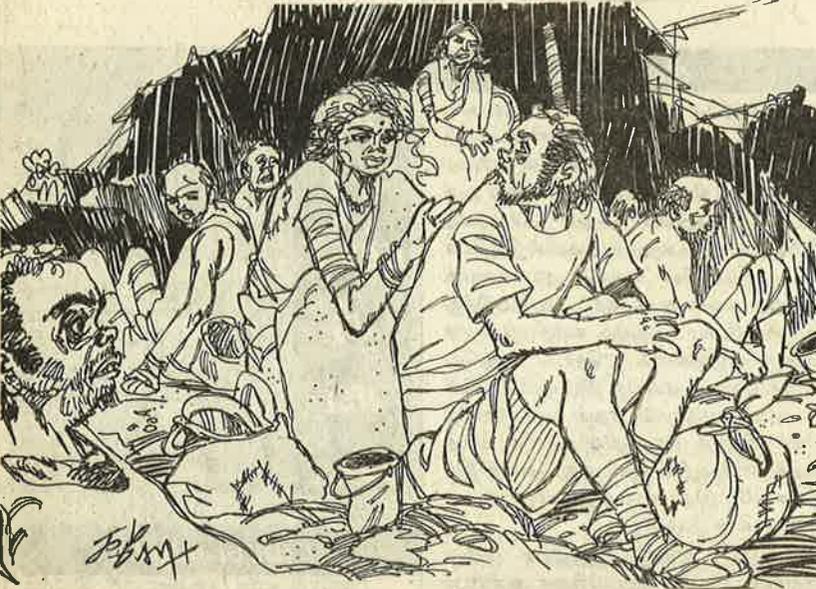
"அட நீங்க வேற இதுங்களுக்கு அறிவில்ல. இது என் காசு தர முடியாதுன்னு சொன்னா, போலீசு என்ன உசிரையா எடுத்துருவான். வீடா, வாசலா, ஸ்டேஷனுக்கு போனாதான் என்ன? சும்மா மூளை இல்லாததுங்க" என்றான் அவட்சியமாக.

மழுங்கிய கையால் புடவைத் தலைப்பை எடுத்து, மூக்கைச் சிந்திக் கொண்டிருந்தவளுக்கு கேட்டவுடன் ஆத்திரம் வந்தது.

"இவரு ரொம்ப மூள உள்ளவரு, அவன் காசுபுடுங்குனுப் நீங்களும் பாத்துகிட்டுதான் நின்னீங்க. ஒரு வார்த்தைய்யா அவங்ககிட்ட புடுங்குறேன்னு கேட்டா என்னா? உசரா போயிடும். அப்ப கல்லு மாதிரி இருந்துட்டு இப்ப புத்தி சொல்றீங்க."

"பாத்திங்களா இதுங்களுக்கு திமிரு அடங்காது. இன்னும் வேணும். நல்லதுக்கு சொன்னா நம்மகிட்டயே பாயறது. ஒங்களை உதைக்காம விட்டது தப்பு".

பதிலுக்கு பேச முனைந்தவளை தனது கண்களால் தடுத்தபடி ஜாடைகாட்டி, "அவங்க அவங்க சோலியத்தான் பாப்பாங்க, நமக்குதான் புத்தி இல்ல போ போ" விரக்தியுடன் மழுங்கிய கைகளால் தோளை அணைத்தபடி அவருடன் நடந்தான்.

தது வேணாலும் இங்க நிக்கறவங்களை கேட்டுப் பாருங்க" பக்கத்தில் தள்ளி நின்ற மற்ற பயணிகளைக் காட்டி இறைஞ்சினாள்.

"தே வாய மூடு சாத்திடுவேன். அவன் உ குடிக்கப் போற நேரம் பாத்து எடுத்துட்டு கதையா வுடுறே. இல் வேன்னா வா ஸ்டேசனுக்கு" கத்திக் கொண்டே வத்திக்காம்பை ஒங்கினான்.

"இந்தா புட்டா இத" அதிகாரத்துடன் பக்கத்திலிருந்த கட்டணக் கழிப்பறை ஆசாமியிடம் கூற எதிர்பார்த்திருந்தவன் போல அவன் எடுத்துக் கொண்டான். தோ பாரு விடியறதுக்குள்ள இங்க ஒங்களை நான் பாக்கக் கூடாது, நவரு எல்லாம் போங்கடா" அடிப்பது போல பாவனை காட்டி விரட்டினான்.

போவட்டுங்குறியே, திருட்டு பட்டம் வேற கட்டுறான் பொறுக்கி பய" என்றாள் ஆத்திரம் தாளாமல். கோபத்தோடு உள்ளங்கையால் அவள் தலையில் இடித்தபடி "சனியனே நீ வேற வம்ப விலை கொடுத்து வாங்குவ போல இருக்கு" என்றான் ஆத்திரத்தோடு.

பக்கம், பக்கமாய் நின்று கொண்டிருந்தவர்கள் பரிதாபமாக பார்வையை வீசியபடி வேடிக்கைப் பார்த்தனர். "ஏம்பா போலீசுகாரன்கிட்ட போயி பணத்த காட்டுவியா. பாவம் போ உன் வயித்தெரிச்சல் சும்மா வுடாது" என்றாள் ஆறுதலாக ஒரு முதியவள்.

"நான் எங்கம்மா அவங்ககிட்ட பணத்த காட்டுனேன். பிச்ச்காரங்கன்னு கூட பாக்காம புடுங்கிட்டு போறான்

கோடம்பாக்கம் 'பாலிஸி'

மாணவர்களைக் கொண்டு இலவச இணைப்புகளைத் தயாரித்து வெளியிடும் ஆனந்தவிடனின் ஒரு இலவச இணைப்பில் மதுரை தியாகராசர் கல்லூரி மாணவர்கள் வைரமுத்துவிடம் கேட்ட கேள்வி இது.

"டேக் இட் ஈஸ் பாலிஸி எழுத வேண்டிய அளவுக்குத் தமிழுக்குத் தட்டுப்பாடு வந்துவிட்டதோ?"

வைரமுத்தவின் பதில்: அப்படி அன்று, ஆங்கிலம் கலந்து போன் வாழ்க்கையின் கலாச்சாரப் பிரதிநிதிகள் நாம். அந்தப் பாடலை பாடுகிறவர்கள் கல்லூரி மாணவர்கள். நம்முடைய கல்லூரி வாழ்க்கை ஆங்கிலத்திலிருந்து விடுபடவில்லை என்பதை அதுகாட்டுகிறது. தமிழ்ப் பற்றுமிக்க ஒரு சர்வாதிகாரத் தலைவன் கீழ் தமிழனுக்கென்று தனிநாடு அமைந்தாலொழிய தனித்தமிழ் என்பது சாத்தியமில்லை. அதுவரை 'டேக் இட் ஈஸ் பாலிஸியைப் பின்பற்றுங்கள்'

அந்த மாணவர்கள் இதைக் கேட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். டயமண்டு முத்துவின் கன்னத்தில் ஒங்கி ஒரு அறை விட்டு "நான்தான் அந்த சர்வாதிகாரி" என்று சொல்லிவிட்டு வந்திருக்கலாம்.

ஹரே கிருஷ்ணா ஹரே மடோனா

ஹரே கிருஷ்ணா இயக்கத்தை தொடங்கிய பிரபுபாதாவுக்கு அடுத்த வருட ஆரம்பத்தில் வரும் நூற்றாண்டு விழாவுக்கு அழைக்கப்படுகிறார் செக்ஸ் பாடகி மடோனா. இவரை முக்கியப் பிரமுகராய் அழைத்ததற்கு காரணம் கேட்ட போது "அண்மையில் மடோனா 'ஸைக் எப்ரேயர்'" (ஒரு பிரார்த்தனை போல) எனும் இசை ஆல்பம் ஒன்றை வெளியிட்டிருக்கிறார். அது தெய்வீகமான இசை. கேட்பவர்களை பக்திப் பரவசத்தில் மூழ்கடித்துவிடும்" என்கிறார்கள் ஹரே கிருஷ்ணா பக்தர்கள். மார்க்கம் சரிதான் கோபியர்களின் ஆடையை உருவி பரவசத்தில் மூழ்கினார் பகவான். மடோனாவை அழைத்து பரவசத்தில் மூழ்குகிறார்கள் வாரிகுகள்.

அவாளின் அலை வரிசை

ஞாயிற்றுக் கிழமை தோறும் சென்னைத் தொலைகாட்சி முதல் அலை வரிசையில் 'வண்ணக் கோலங்கள்' எனும் எஸ்.வி.சேகரின் நாடகம் ஒளிபரப்பாகிறது. அதில் ஒரு தொடரில் அலுவலகங்களில் கோப்புகளைத் திருடும் கதாபாத்திரத்தின் பெயர் "பைப் பாண்டியன்". அந்த கதாபாத்திரத்தில் எஸ்.வி.சேகர் உரையாடும் வசனம் இது:

"பைப் பாண்டியா, நான் சொன்ன பைலை எப்படியாவது திருடிக் கொடுத்துடு"

"திருடித் தந்தா எனக்கு 'பிப்பி... பிப்பி'"

"உனக்குத் தெரியாதா இப்பல்லாம் 69 பர்சண்ட்"

ஈடேறாத இட ஒதுக்கீடு கொள்கையை இப்படி கேவலமாக எள்ளி நகையாடும் அவாளின் கைவரிசையை, அலை வரிசை என்ற பெயரில் அனுமதிக்க முடியுமா?

கலகம்

'இந்தியா டுடே' சென்ற ஆண்டில் இலக்கிய மலர் ஒன்று வெளியிட்டிருந்தது. நிறப்பிரிகை பத்திரிகையின் சார்பில் அந்த இலக்கிய மலரை விமர்சித்து ஒரு கூட்டம் நடத்தினர். அதன் பார்ப்பனத்திமிரைக் கண்டிக்கும் வகையில் இந்தியா டுடே இலக்கிய மலரின் தாள்களைக் கிழித்து மலம் துடைக்கப் பயன்படுத்துமாறு கூறி கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தவர்களுக்கு வழங்கினர். "செயல் அதுவே சிறந்த சொல்" என்பது நிறப்பிரிகையின் கொள்கையாதலால் அதன் வாசகர்களில் சிலர் மிகுந்த சிரமத்தின் பேரில் மலத்தைக் காகிதத்தில் துடைத்து, அதை இந்தியா டுடே இதழுக்கு அனுப்பியும் வைத்தனர் என்று கேள்வி.

இந்த ஆண்டு 'இந்தியா டுடே' இலக்கிய மலரில் நிறப்பிரிகை ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த ரவிக்குமார் என்பவர்கதை எழுதியிருக்கிறார். மலம் துடைத்த காகிதத்தால் முகம் துடைக்கலாமா? பதறாதீர்கள். எல்லாம் ஒரு 'கலகம்'தான்.

கு
ப்
பை
க்
கூ
டை

மரபு வழி

ஏப்ரல் மாத கணையாழி இதழில் ஒரு வாசகரின் கேள்வி: "டங்கல் திட்டம் நாட்டுக்குப் பயன் தருமா?"

கணையாழியின் பதில்: "முதலில் டங்கல் திட்டம் என்றால் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அதைத் தெரிந்து கொண்டபின் உலக நாடுகளுக்கு இம்மாதிரி ஒரு திட்டம் தேவைதான் என்பது தெரியவரும். அதாவது உலக நாடுகளுக்கு இந்தியா ஒரு சந்தையாகும் போது இந்தியாவுக்கு உலக அளவில் வியாபாரச் சந்தை கிடைக்கிறது"

பிரமாதம்தான். இராமாயணத்தில் சீதையை அடையாளம் காட்ட ஒரு கணையாழி. இப்போது உலகச் சந்தைக்கு பாரதமாதாவை அடையாளம் காட்டுகிறது இந்தக் கணையாழி.

'தொழில் சுத்தம்'

தேவி வார இதழ் வந்த விளம்பரம் இது, —

"அனைத்துப் பிரச்சனைகளும் தீர்க்கப்படும்" - "உங்களை வாட்டும் பிரச்சனை எதுவாயினும் சரி! திட்டவாடமான ஆன்மீக ஆலோசனையும், அருள் வாக்கும் பெற்று வாழ்க்கையில் சுபிட்சம் பெற்று பயனடைய இந்தியாவிலும், அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா, சிலோன், சிங்கப்பூர், மலேசியா, சுவைத் போன்ற அயல்நாடுகளிலும் அருள்வாக்குகளின் மூலம் பிரபலமாகி ஏராளமான வாடிக்கையாளர்களைக் கவர்ந்து விட்ட அருள்வாக்கு தவத்திரு யோகி. கே. அருணாசல சுவாமிகள் கண்கண்ட தெய்வமாகிய அன்னை பராசக்தியின் அருளால் அருள்வாக்கு தந்து நல்வழி கூறுகிறார்".

"பெயர், பிரச்சனைகளை எழுதி, அருள்வாக்கும், நல்வழியும் பெற இரண்டு ஒரு ரூபாய் ஸ்டாம்பு அனுப்பி தொடர்பு கொள்ளவும். ஜாதகம், கைரேகை தேவையில்லை" வேறெங்கும் கிளைகள் இல்லை என்று அறிவிக்காததுதான் பாக்கி.

தூங்கள் வாடிக்கையாளர்களாகி விட்ட உண்மை பத்தகோடிகளுக்குப் புரிந்தால் சரி.

“அவர்கள் எங்களிடமிருந்து மரங்களைப் பறித்துக் கொண்டார்கள்; மீன்களை அள்ளிக் கொண்டார்கள்; நிலங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டார்கள்; பூமி எல்லைகளையே சுரண்டி எடுத்துவிட்டார்கள்...” பழங்குடி விவசாயிகளின் மண் உரிமை பறிக்கப்பட்ட போது அவர்கள் நெஞ்சிலிருந்து வெடித்த வேதனை இது.

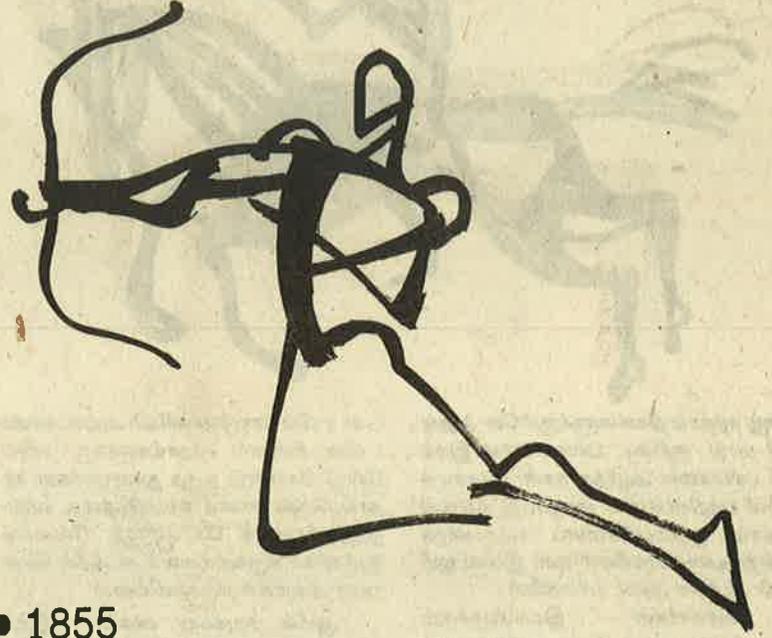
சந்தால் பழங்குடிகளுக்கோ இதே போன்ற வேதனை ஆழமானது. நெடுங்காலம் வெட்டிய இடத்திலேயே வெட்டி ரணம் பாய்ந்த வேதனை. 1855-இல் இந்த வேதனைகளுக்கெல்லாம் அவர்கள் ஓர் விடிவைக் கண்டார்கள். அதுவே சோட்டா நாக்பூர் பிராந்தியமே கிடுகிடுத்த சந்தால் எழுச்சி ஆயுத எழுச்சி

☆☆☆

இந்தியாவில் இரண்டாவது மிகப் பெரிய பழங்குடி இனம் பீகார் சந்தால் இனம். எல்லாப் பழங்குடிகளையும் போலவே அவர்கள் தங்கள் பாரம்பரிய வீடு போல காட்டை மதித்தார்கள். அதுவே அவர்களின் பிறந்த வீடு; அவர்களின் தொட்டில்; தாய்மடி; அடர்ந்த காடுகளில் எதிரொலிக்கும் எந்தச் சிறு ஒவியும் அவர்களுக்குத் தெரியும்; பறவை, செடி கொடி, விலங்கு, பூச்சிகள் அனைத்தும் தெரியும். காடும் அவர்களை நேசித்து அவர்களுக்கு எல்லாம் கொடுத்தது, தாய் போல - தாலாட்டியது, சீராட்டியது;

சந்தால் கிராமங்களில் உள்ள விளை நிலங்களை எந்த ஒரு தனிநபரும் தனிச் சொத்தாகப் பார்த்ததில்லை; எல்லாருக்கும் பொதுவானது அந்தச் சொத்து. பங்கீடு, மறுபங்கீடு எல்லாம் சந்தால் கிராமப் பஞ்சாயத்துதான் செய்யும். இந்த மரபுகளை அத்துமீறி மிதித்து நசுக்கி அவமதித்து உடைத்துப் போட்டது கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி. ஒரே ஒரு சட்டம் போட்டு ஐமீன்தாரி முறையை கிராமங்களில் திணித்தது. இதன்படி மாவட்டங்கள், தாலுக்காக்கள், கிராமங்கள், பழங்குடி வாழும் பகுதிகள் எல்லாவற்றையும் தனி யார் சொத்துக்களாக ஐமீன்தாரிகளுக்கு மாற்றிக் கொடுத்தது.

வரி வசூலிலிருந்து தொடங்கி எல்லா அதிகாரங்களும் பிரிட்டிசாரால் ஐமீன்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. பிரிட்டிசார் வருவதற்கு முன்னால் வரிகள் தானியமாகச் செலுத்தப்பட்டன. இப்போது பணம் திணிக்கப்பட்டது; பணத்தின் தேவையை ஒட்டி நில விற்பனை, அடகு, நிலம் கை மாறுதல், இருப்பு போன்றவை வழக்கத்தில் புகுத்தப்பட்டன. வியாபாரியும், வட்டிக்கடைக்காரனும் கடன் கொடுத்தார்கள். இதுவரை சந்தால்கள் சந்தித்தேயிராத சட்ட விசயங்களும், அதிகார வர்க்கமும் பேய்களாக வந்து நின்று அச்சுறுத்தின. பயிரிடும் விவசாயிக்கும் ஐமீனுக்குமிடையே ஒரு நூறு இடைத்தரர்கள் உருவானார்கள்.

• 1855

சந்தால்

வீர எழுச்சி

பஷீர்

இதுவரை தனது சொந்த ரத்த பாசங்களை மட்டுமே வாழ்ந்த சந்தால்களின் மத்தியில் அந்நியர்கள் உருவினார்கள்; அவர்களை எதிரிகள் என்றார்கள் சந்தால்கள்

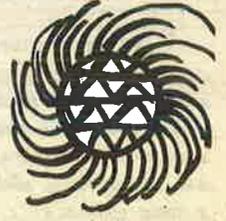
மொத்தத்தில் பழங்குடிகளின் தாய்ப்பூமியை அவர்களிடமிருந்து பிரித்துவிட்டார்கள். அண்டவந்த ஐமீன்கள் நிலங்களைப் பிடுங்கிக் கொண்டு சந்தால்களைக் காட்டுக்குள் விரட்டினார்கள் சந்தால்கள். புதிய இடங்களில் காட்டை எரித்து விளைநிலங்களை உருவாக்கினார்கள். மீண்டும் ஐமீன்கள் கம்பெனிப் படையின் துணையோடு வந்து அந்த இடத்தையும் பறித்துக் கொண்டார்கள். பலமுறை விரட்டப்பட்ட சந்தால்கள் ஏறக்குறைய கங்கையின் கரைக்கே வந்து விட்டார்கள்.

“சந்தால்கள் சாதுவானவர்கள்; ஒரு பகுதியிலிருந்து விரட்டினால் இன்னொரு இடத்துக்குப் போய் வாழ்ந்து

கொள்வார்கள்” என்று ஐமீன்கள் எடை போட்டதை உடைத்தெறியத் தொடங்கியபோதுதான் உண்மையான சந்தால் களை அவர்கள் சந்தித்தார்கள்.

☆☆☆

பழங்குடிக்குச் சம்பந்தமேயில்லாத ஆட்கள் ஐமீனின் எடுபிடிகளாக ‘வரியைக் கொடு’ என்ற கட்டளையோடு வந்தார்கள். வரியைக் கட்ட காச இல்லை என்று கைவிரித்தபோது வலுவந்தமாகச் சந்தால்களின் சொத்துக்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன; ஐமீன்களின் கட்டில் களுக்குப் பழங்குடிப் பெண்கள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டார்கள். கதறக் கதறக் கற்பழிக்கப்பட்டார்கள். இனங்க மறுத்தவர்கள் சித்திரவதை செய்யப்பட்டு கொல்லப்பட்டார்கள். படிப்பறிவற்ற சந்தால்களிடமிருந்து 50 முதல் 500 மடங்கு வரை அநியாயக் கந்துவட்டி கறந்தார்கள்; சந்தைகளில் போலி எடைகளை வைத்து ஏமாற்றிக் கொள்முதல் நடத்தினார்கள்;

இக்கட்டுரைக்கான ஓவியங்கள்: மருது (சந்தால் பழங்குடியினரின் கோட்டோவியப் பாணியில் வரையப்பட்டவை)

ஏழை சந்தால் நிலங்களுக்குள்ளே அத்து மீறி மாடு, சூதிரை, யானைகளை இறக்கிப் பயிர்களை அழித்தார்கள்; மோசடிக் கடன் பத்திரங்களில் கைநாட்டு வாங்கி சந்தால் குடும்பங்களைப் பரம்பரைக் கொத்தடிமையாக்கினார்கள். இவை ஜமீனின் ஆதிக்க அடையாளங்கள்.

சவுக்கார்கள் - இவர்களுக்கும் உழைப்புக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை; இவர்களது பிழைப்பும் மண்ணை நம்பியில்லை. பணமே அவர்களின் கடவுள். ஆடே இல்லாமல் ஆடு வியாபாரம், மாடே இல்லாமல் மாட்டு வியாபாரம் செய்து விடுவார்கள். பயிர், கான்றடை, சந்தால் குடும்பங்களையே கூட வட்டிப் பணத்துக்கு ஈடுகாட்டுவார்கள். வட்டிப் பணமே அவர்களின் கடவுள். வெற்றுத் தாளை முன்னால் வைத்துக் கொண்டு மணிக்கணக்காகக் கணக்குப் போட்டு வட்டியை விரித்துப் பெரிதாக்குவார்கள். இவர்கள் அனைவரும் மொய்ரா, பனியா, போஜ்பூரி, பட்டியா, வங்காளி வியாபாரக் குடும்பங்கள்; வந்தேறிகள்; இவர்கள் ஏராளமான எண்ணை வித்துக்கள், கடுகு ஆகியவற்றை மோசடிக் கொள்முதலில் பறித்து இங்கி வாந்துக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் தரகர்களாக மாறினார்கள். இவை சந்தால்களை ஏய்த்த சவுக்கார்களின் சுரண்டல் அடையாளங்கள்.

அரசாங்கம் - ஜமீன், சவுக்கார் இருவரையும் பாதுகாக்கும் கம்பெனித் துரைமார்களையும், அதிகாரிகளையும் தான் சந்தால்கள் அரசாங்கமாகப் பார்த்தார்கள். துரைகளின் பங்களாக்களை, அவர்களை ஏற்றிச் செல்லும் ரயில்களை வெறுத்தார்கள். எழுச்சியின் போது ரயில் நிலையங்கள் தாக்கப்பட்டன; அரசாங்க அலுவலகங்கள், துரைமாரின் பங்களாக்கள், சிறைகள் அடித்து நொறுக்கப்பட்டன.

டன. ரயில் ரோடு நாகரிகம் அல்ல, சுரண்டலின் சின்னம் சந்தால்களுக்கு. ரயில் ரோடு கொண்டு வந்த துரைமார்கள் சந்தால் பெண்களைக் கற்பழித்ததை, வரமறுத்தவர்களைக் கொன்றதை, வேலைகளுக்காகச் சிறுவர்களைக் கடத்திச் சென்றதை அவர்கள் மறக்கவில்லை.

ஜமீன், சவுக்கார், சர்க்கார் - இந்த மூன்று பேரின் கூட்டினை எதிரி, அந்நியர் என்று சந்தால்கள் அறிவித்தார்கள். அவர்களின் அடக்குமுறை, ஒடுக்குமுறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க எழுச்சிப் பிரகடனம் செய்தார்கள்.

சிறுசிறு எதிர்ப்புக்களாகத் தொடங்கி எழுச்சியாகப் பரிமாணம் கொண்டது சந்தால் பழங்குடியிப் போராட்டம். ஒவ்வொரு எதிர்ப்பின் போது சந்தால்கள் கைது செய்யப்பட்டார்கள்; அவர்களின் கைகள் முதுகில் பிணைத்துக் கயிற்றால் கட்டப்பட்டன; சந்தால்களின் பார்வையில் கயிறுகள் அடக்குமுறைக் கருவிகள். ஒரு சாதாரண எளிய உழைப்பாளி சந்தால் கோச்சோ ஜமீன் தரோகாவுக்குச் சவால் விட்டான்; கோச்சோ சொன்னான்: "எத்தனை ஆயிரம் அடி கயிறு உனக்குக் கிடைத்துவிடும்."

"இந்த விரல்களால்தானே வட்டிக்காசை வாரிக்கொண்டாய்? கொள்ளைப் பணத்தை அள்ளிக் கொண்டாய்? பசியால் துடித்த ஏழைகளின் வாயிலிருந்து சோற்றைப் பறித்தது உன் கைகள்தானே?"

பார்த்து விடலாம்; அமைதியான எல்லாச் சந்தால்களையும் கட்டிப் போட்டு இழுத்துச் சென்று ஆங்கிலேயரிடம் ஒப்படைத்து விடுவாயா, பார்த்து விடுவோம்."

சவால்கள் இல்லாமல் உழைக்கும் விவசாயிகளின் போராட்ட வரலாறுகள் இல்லை. 'எங்கள் நியாயத்தைக் கேட்கிறோம்' என்ற உழைப்பவர் உரத்துக் கூறும் வர்கள்; 'என்ன அநியாயம், இப்படியும் நடக்குமா?' என்று ஆண்டைகள் தாண்டிக் குதிப்பார்கள்; அதுதான் வாடிக்கை.

"எதுக்குடா இங்க வந்தீங்க?"
"எங்களுக்குச் சேர வேண்டியதைக் கேக்க..."

"அது என்னடா சேர வேண்டியது, கொள்ளையடிக்க வந்திருக்கோமுன்னு சொல்லடா நாயே..."

"அப்புடி நீ நெனச்சா அப்புடியே வெச்சுக்குவோம்..."

—இது 1905-ஆம் ஆண்டில் ரசிய விவசாயிகள் எழுச்சியில் ஒரு நிகழ்ச்சி.

"வரியக் கொடுடா என்றா கேட்கிறான்? அவனை வெட்டி வீசுங்கள்! எல்லா கிராமங்களிலும், நகரங்களிலும் நியாயத்துக்காகக் கலகம் செய்யுங்கள்! ஆபுதங்களை கர்ரு ந்தியில் ரத்தம் போகக் கழுவி எடுங்கள்!"

— இது சோட்டா நாக்பூர் 'கோல்' பழங்குடிகளின் வீரச் சூளுரை.

சந்தால் கோச்சோவின் சவால் வெற்றுச் சவால் அல்ல. அவர்கள் போராட்ட வரலாற்றின் பக்கங்களே சாட்சி.

☆☆☆

1855-இன் மைய நாட்கள். சந்தால் பகுதி ராஜ்மகால் குன்றுகள் ரத்தத்தால் சிவந்து கொண்டிருந்தன. சந்தால் ஆயுதப் போராட்டம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்தது.

அது ஒரு மண் குடிசை. உள்ளே 45 சந்தால் வீரர்கள் மறைந்திருந்து சண்டையிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். சுற்றிலும் ஆங்கிலச் சிப்பாய்கள் சூழ்ந்து கொண்டு சரமாரியான துப்பாக்கிக் குண்டுகளால் தாக்கினார்கள்; ஒவ்வொரு தாக்குதலுக்கும் பதில் சென்றது. அம்புகள் சீறிப்பாய்ந்தன. அனேகமாக குடிசை சல்லடைக் கண்களாகத்துளைக்கப் பட்டு விட்டது - இனிமும் ஒட்டிக் கொண்டு ஊசலாடும் ஒரே ஒரு கதவைத் தவிர வேறு தடுப்புக்கள் இல்லை. எதிரி வீரர்கள் கதவைத் தள்ளிவிட்டு உள்ளே நுழைந்தனர்.

அங்கே அவர்கள் கண்ட காட்சி - சுற்றிலும் சக போராளிகள் மார்பிலும் தோளிலும் உடலின் பல இடங்களிலும் குண்டு பாய்ந்து செத்துக் கிடக்க ஒரே ஒரு முதியவர் மட்டுமே உயிரோடு நின்றுருந்தார். "சரணடைந்து விடு, பிழைத்துக் கொள்வாய்" என்று ஒரு ஆங்கிலேயச் சிப்பாய் அவரைப் பார்த்துக் கத்தினான். அடுத்த கணம் ஓர் அசைவு - ஒரே எட்டில் முதிய வீரர் அந்தச் சிப்பாய் மீது பாய்ந்தார்; கையிலிருந்த சண்டைக் கோடரியால் ஒரே வெட்டில் வீழ்ந்தினார். அடுத்த நொடியில் அவரும் சாய்ந்தார். அந்த முதிய வீரர் உடம்பு முழுவதும் ஏற்கெனவே ஏராளமான குண்டுகள் பாய்ந்து ரத்தம் கொப்பளித்து வழிந்து கொண்டிருந்தது. அந்நியப் படை அப்படியே அதிர்ச்சியில் உறைந்து நின்றது.

முட்டாள்கள், கோழைகள் என்று சந்தால்களைத் தூற்றிய ஆங்கிலேயக் கம்பெனிப் படைகளும் சரி, ஜமீன் - சவுக் காரர்களும் சரி எழுச்சியின் போது கிலிபிடித்து நடுங்கினார்கள்.

சந்தால்கள் சமவெளி மக்களில் பல்வேறு 'தாழ்ந்த' சாதிப் பிரிவினரை போராட்டத்தின் நட்புச் சக்திகளாக வென்றெடுத்ததைப் பார்த்துப் பதறினார்கள்.

பெண்கள் கூட சந்தால்களுக்காக உளவு வேலை பார்த்ததையும், தங்கள் உளவுகளை முறியடித்ததையும் கண்டு பீதி அடைந்தார்கள்.

பழங்குடிக் கலையின் கருவிகளான முழவுகளும், குழலும் போராட்ட காலத்தில் செய்தி அறிவிப்புக் கருவிகளாகவும், வீர எழுச்சி இசையாகவும் மாறியதைக் கண்டு வெருண்ட ஆங்கிலேய எடுபிடி

போலீசும், ராணுவமும் கைதுகளின் போது முழவுகளையும், குழலையும் கூடப் பறித்தார்கள்; செய்தி வாசிக்கும் வழிகளை அடைத்து விட்டதாகக் கருதிப் பெருமூச்சு விட்டார்கள். ஆனால் விரைவிலேயே புதிய முழவுகள், புதிய குழல்கள் களத்திற்கு விரைந்ததைக் கண்டு தூக்கம் இழந்தார்கள்.

களத்தில் பல முறை ஆங்கிலேயப் படைகள் சிதறி ஓடின. தன்னை ஒத்த 25 அதிகாரிகளை இழந்துவிட்டுத் திக்குமுக்காடிய மேஜர் பரோஸ் படையை விட்டுவிட்டுத் தலை தெறிக்கத் தப்பி ஓடினான். அவன் அறிகையில் எழுதினான்: "கலக்காரர்கள் உறுதியாக நின்று போர் செய்தார்கள். கைகளால் அம்பு எறிந்தார்கள்; கால்களாலும் வில் நான் இழுத்து அம்பு எறிந்தார்கள். கைக் கோடிகளாலும் கூடச் சண்டை போட்டார்கள்."

"ராஜ்மகால் குன்றுகள் சிவந்தன" என்று எழுதுவது இலக்கிய வருணனை அல்ல. ஆக்கிரமிப்பாளரை விரட்டிய போரில் அப்பிராந்தியத்தில் ரத்த ஆறுதான் ஓடியது, பல ஆயிரம் ரத்த சாட்சிகளின் வரலாறுகள் மக்களிடையே கதைகளாக, பாடல்களாக உலவுகின்றன.

எழுச்சிக்குத் தலைமை தாங்கிய சீது, காணு என்ற தியாக வீரர்கள் இன்றும் உடன் இருப்பதுபோல் பசமையான நினைவுகளை சந்தால்கள் பல தலைமுறைகளாகக் காப்பாற்றி வருகின்றனர்.

☆☆☆

சீது, காணு மற்றும் பிற தலைவர்கள் சந்தால் மக்களோடு கலந்து ஐக்கியமாகிப் போராடியவர்கள். இவையால் செய்யப்பட்ட தொன்னையில் மஞ்சளும், எண்ணெயும் எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் பல கிராமங்களுக்குச் சென்றார்கள். அது ஒரு பொது நிகழ்வுக்கான அழைப்பு போல. கூட்டாக மீள்பிடிக்க, வேட்டை ஆட இவ்வாறு

செய்தி சொல்வார்கள். இப்போது போராட்டத்துக்கும் அதையே ரகசியத் செய்தி அறிவிப்பாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். அதேபோல சால்மர கிளைகள் கூட்டத்துக்கான அறிவிப்பாக அனுப்பப்பட்டது. இதைக் கொண்டு வருவோரிடம் 'எங்கே கூட்டம்?' என்று கேட்டு அறிந்து கொள்வார்கள்.

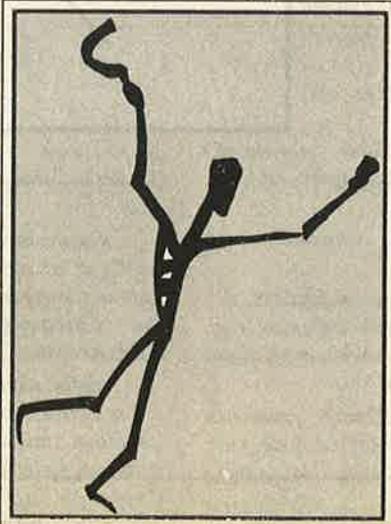
சந்தால் எழுச்சி ஆலோசனைக் கூட்டத்துக்கே 7000 பிரதிநிதிகள் கலந்து கொண்டார்கள். அடுத்த கூட்டத்தில் 10,000 பேர் கூடி விவாதித்து எழுச்சி பற்றி முடிவு செய்தார்கள். எழுச்சியைக் குறிப்பிட வேட்டை, மீள்பிடித்தல் என்ற சங்கேதச் சொற்களை சந்தால்கள் பயன்படுத்தினார்கள். இதில் அனைத்து சந்தால்களும் கலந்து கொண்டார்கள். வயது வித்தியாசம் கிடையாது; சண்டைக்குப் பயன்பட மாட்டார்கள் எனக் கருதப்படும் நோயாளிகள் தவிர மற்றவர்கள் அனைவரும் ஆயுதம் ஏந்தினார்கள்.

தலைவர் என்பவர் வீரரில் ஒருவர். கற்பனைக் கதாநாயக்களாக, சூப்பர் ஹீரோக்களாகத் திரைப்படங்களில் காட்டுகிறார்களே அவர்களைப் போல் அல்ல. சந்தால் தலைவரும் போரிடுவார்; சாதாரண மக்களும் போரிடுவார்கள். கூடுதலாக அவர் தலைமை தாங்கி வழி நடத்துவது சிறப்பம்சமாகும். இதனால் தான் சீது, காணு புகழ் இன்றளவும் நின்று நிலைக்கிறது.

☆☆☆

எதிரிகள் சந்தால்களின் அம்புகளுக்கு மட்டுமல்ல, அவர்கள் உருவாக்கி நடைமுறைப்படுத்திய மக்கள் மன்றத்திற்கும் அஞ்சினார்கள். எதிரிகளை அண்டிப் பிழைத்த கூலி எழுத்தாளர்கள் "ரத்த வெறி பிடித்த இந்தக் காட்டு மிராண்டிகளுக்கு எதிராகப் பயங்கரத்தைக் கட்ட விழக்காமல் இந்த எழுச்சியை நாம் அடக்க முடியாது" என்று அரசைத் தூண்டி எழுதினார்கள்.

14 இடங்களில் ஒரே நேரத்தில் கலகம் வெடித்த போது ஓரிரு இடங்களில் ஓரிரு கொலைகள் மட்டுமே நடந்தன. கொலை அவர்களின் நோக்கம் அல்ல. அவ்வாறிருந்தால் பல ஆயிரக் கணக்கான பெண்களின் தலைகள் வெட்டப்பட்டிருக்கும். ஆனால் மக்கள் மன்றத்தில் விவாதித்து முடிவெடுத்த வழக்குகளில் கொடுமான வட

டிக் காரனுக்கும், பண்ணைக்கும் கடுமையான தண்டனை வழங்கவும் தவறவில்லை.

வட்டிக்கடை முதலாளிகளுக்கு மகாஜன்கள் என்று பெயர். எழுச்சியின் போது ஒரு மகாஜன் விசாரணையில் சிக்கினான். பழங்குடிகள் அவன் கையில் தாம் பட்ட கொடுமைகளை விவரித்தார்கள். அநியாயமாக இழந்த நிலங்கள், கண் போல் வளர்த்த மாடுகள், ஆடுகள், உயிராக நேசித்து வளர்த்து அவனுக்குக் கொத்தடிமையாக அனுப்பப்பட்ட தன் மகன் - இப்படி கொடூரங்களை வரிசைப்படுத்தினார்கள். பலர் பாழாக்கப்பட்ட தம் வாழ்க்கையை சாட்சியமாக பலர் முன்னே திறந்து வைத்தார்கள். இறுதியில் அவனுக்கு மரண தண்டனை அறிவிக்கப்பட்டது. அவ்வளவு கொடூரனை ஆடு வெட்டுவது போல வெட்டித் தீர்க்க யாருக்கும் இஷ்டமில்லை; எத்தனை சந்தால் குடும்பங்கள் எவ்வளவு வருடங்கள் எவ்வளவு வேதனைகள்?

அந்த மகாஜன் மன்றத்தின் நடுவே நிறுத்தப்பட்டான் - பாதங்கள்: அவை சந்தால் மண்ணை மிதித்துத்துவைத்து அழித்தவை; முதலில் அவை வெட்டப்பட்டன

நான்கணாவைத் திரும்ப வாங்கி விட்டோம் என்று சொன்னார்கள் சந்தால்கள்.

ஓங்கிய வாளுக்கு அடுத்த குறி: கால்கள், அவை சந்தால்களை இஷ்டப்படி எட்டி உதைத்தவை; பெண்களை மானபங்கப்படுத்தி உதைத்தவை.

எட்டணா சேர்ந்து விட்டது இப்போது.

உடல்: சுரண்டலின் அருவெறுப்பான அடையாளம். இரு துண்டாக வெட்டப்பட்டது.

பணிரெண்டணா வகுலாகி முடிந்தது.

தலை: வட்டி மூலதனத்தின் பீடம் - ஒரே வெட்டில் கிள்ளி எறியப்பட்டது. கோரமாக அவறிக் கொண்டிருந்த அதன் கண்கள் அணைந்தன.

கடைசியில் பதினாறு அணாக்களும் முழுசாக வசூலிக்கப்பட்டுவிட்டன.

சந்தால் போராளிகள் மகிழ்ச்சியில் குதித்து ஆடினார்கள். ஆக்கிரமிப்பாளரில் ஒருவன் அழிக்கப்பட்டது அவர்கள்

முழுமையாக அப்புறப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற லட்சியத்தில் இருந்து தான்.

விசாரணையையோ, மன்றங்களை யோ எல்லா பழங்குடிக் கிராமங்களும் வரவேற்றன; ஆனால் ஆங்கிலேயரின் அடிவருடிகளும், ஜமீன்களும் எதிர்த்தார்கள்.

"இந்த விரல்களால்தானே வட்டிக் காசை வாரிக் கொண்டாய்? கொள்ளைப் பணத்தை அள்ளிக் கொண்டாய்? பசியால் துடித்த ஏழைகளின் வாயிலிருந்து சோற்றைப் பறித்தது உன் கைகள் தானே?" - இப்படி வட்டிக்கடை தீனத

யாளராயின் தலை வெட்டப்பட்டு ஊர்ச்சந்தையில் ஈட்டி முனையில் செருகப்பட்டது. பழங்குடிகள், சந்தால் அல்லாத ஏழைகள் இதை வரவேற்றார்கள்.

எதிரிகள் ஆங்கிலேயருக்குத் தகவல் அனுப்பி எதிர்த்தாக்குதல் தொடுக்க அவசரமாக முயற்சி எடுத்தார்கள்; பகல்பூர் ஜமீன்கள், உள் ஊர் அவுரிப்பயிர் முதலாளிகள். முர்ஷிதாலாத் பகுதி நவாப் நசீம், ஐரோப்பிய அவுரி முதலாளிகள் ஆகியோர் அரசுக்கு பணம் உட்பட எல்லா உதவிகளும் தாராளமாகக் கொடுத்தார்கள்.

எதிர்த் தாக்குதல் கொலைவெறியோடு நடத்தப்பட்டது. சந்தால் கிராமங்கள் பல முழுக்க அழிக்கப்பட்டன. பயிர்கள், வீடுகள், பெண்கள், குழந்தைகள் என்று கண்ணில் பட்டதையெல்லாம் ஆங்கிலேய வெறிநாய்கள் குதறின. சந்தால் மக்களை கொலைக்காரர்கள், கொள்ளையர்கள் என்று பழி தூற்றியவர்களே பல ஆயிரம் கொலையினைச் செய்தார்கள்.

அதுபோதாதென்று சந்தால்களின் எல்லாக் கிராமங்களின் மீதும் 'தண்டத் தொகை' விதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் எல்லா சந்தால்களுமே தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆங்கிலேயரின் ஊதுகுழுவான ஏடு எழுதியது. அந்த ஏட்டின் பெயர் வேடிக்கையானது "இந்தியாவின் நண்பர்கள்."

☆☆☆

அன்று சீதுவும் கானுவும் மற்ற தலைவர்களும் ஆங்கிலேய கம்பெனி வெறி நாய்களால் தூக்கிவிடப்பட்டார்கள். சந்தால்கள் அந்த மாபெரும் வீரர்களைக் காடுகளில் கூவி அழைத்தார்கள். காடுகளுக்கும் பாய்ந்து சென்ற அந்தக் குரல்கள் சீது, கானுவைத் தேடிச் சென்றன! இன்று அதே பரம்பரையில் வரும் நக்சல்பாரிப் புரட்சியாளர்கள் இதோ பதில் குரல் கொடுக்கிறார்கள்.

அன்று இருபத்தைந்தாயிரம் சந்தால் வீரர்கள் கொடுத்த இன்னுயிர்கள், இன்றும் புரட்சிக் கனல் மணக்கும் பூக்களாக போராட்டத் தடமெங்கும் மணம் வீசி எழுச்சி ஊட்டிக் கொண்டு தான் இருக்கின்றன!

☆☆☆